



rozsévač

rozsievač

12

december/prosinec
2022
ročník 92

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

V činení dobrého neochabujme

Rozbité vzťahy v cirkvi

Sen sa premenil na skutočnosť



DUCHOVNÍ DISCIPLÍNY

Služba

„Radostne slúžte Hospodinovi, prichádzajte pred neho s jasotom!“ (Ž 100, 2)

PO DVOU LETECH SUCHA PŘIŠLA VLÁHA

Jak mocně pozeňané chvíle jsme prožívaly pod vedením Svatého Ducha v Praze! Po dvou letech jsme se mohly konečně setkat osobně a obejmout se. Kdo by byl před covidem předpokládal, že zde na zemi budeme prožívat ještě vzácnější chvíle! Sestry ze Sboru BJB Praha 3 připravily na 23. – 25. 9. 2022 čas plný darů, československou konferenci sester. Možná těžký čas, který v dnešní složitě době téměř každá z nás prožívá, přinesl i těžká témata – komplikované mezilidské vztahy v rodině a v manželství. Bible nám však hned od začátku jasně ukazuje lidské srdce v jeho ryzosti. Nic nezatajuje. „I povstal Kain proti svému bratru a zabil jej“ (Gn 4, 8b). Ve 2. kapitole knihy Genesis Bible říká, že svazek muže a ženy je darem Božím. Sestry volily dobře. Pro Pána Boha je důležité, abychom se nad Jeho Slovem denně zamýšlely v jeho celistvosti. Hlavní téma konference neslo název: On – já - my. V programu vystoupili řečníci: klinický psycholog, bratr Marek Macák, psychoterapeutka, supervizorka a lektorka, sestra Ráchel Bícová a lékař, bratr kazatel Pavel Smilek. Celá konference byla protkána jedním z nejpálčivějších témat. Nikdy bychom si nemyslely, že budeme muset mezi křesťany čelit tak bolavým věcem. Sestra Ráchel Bícová ve svém referátu upozornila, že případy psychického či fyzického týrání žen opravdu reálně existují i v církvi, jen se o tom nemluví. Předala nám cenné informace, jak můžeme takové oběti pomoci, pokud sebere odvalu a svěří se nám. Poukázala, že nesprávné reakce a zlehčování typu: „Tak hrozné to být nemůže,“ nebo „Měla by ses víc modlit,“ „Měla bys mu to odpustit“ mohou vést oběť k přesvědčení, že už pro ni život nemá žádný smysl. Odpustit je nezbytné, ano, ale, jak říká sestra Ráchel Bícová, na prvním místě je omluva a pokání muže, který ženě ubližuje. Tam, kde on nečiní pokání, tam není možné smíření. Ale do toho přichází dobrá zpráva, že **vždy existuje řešení**. Do následujících čísel Rozséváče připravujeme články na toto téma. Více informací, jak můžeme pomoci obětem násilí se můžete dozvědět na blogu sestry Bícové na webové stránce:



WWW.RACHELBICOVA.CZ/PASIVNI-AGRESE-V-CIRKVI/

Komunikace dnešní doby a jak uniknout závislosti

Dalším vážným tématem, které na konferenci otevřel br. Marek Macák, bylo nadužívání obrazovek: internetu, počítačových her, mobilu. Byly jsme podrobně seznámeny s riziky a nebezpečím přílišného bdění u obrazovek nebo s mobilem v ruce. Mnozí možná pokrčí nos a řeknou si: „To není můj případ, já jsem v pohodě.“ Ovšem, záleží na nás, přiznáme-li si poctivě svoje problémy, které jsme si dříve ani neuvědomovali. Například: zvýšená únava, přetížení, problém vstát z postele, často chodím spát ve 3 hodiny ráno, domnívám se, že se mám hůř než ostatní, pokles kvality spánku a mnoho dalších příznaků. Sobotní výběr seminářů byl těžký: Pasivní agrese / Ráchel Bícová, Komunikace v manželství / Gražyna Kaletová, Cesta odhalení a uzdravení ze skrytého týrání (formy, dopady řešení) / Jana Jurčová a procházka do okolí - místa spojená s naší Jednotou „I kamení-cihly budou mluvit“ / Slavomila Švehlová.

Nedělní referát br. Pavla Smilka s názvem „**Rozbité vztahy v rodině a v církvi**“ bych nazvala slovy: Když se dva setkají, vzniká nedorozumění. Hned pro začátek bratr uvedl: „**Podíváme-li se do Bible, můžeme vidět, že nedorozumění vznikla po pádu člověka.**“ Od této pravdy se můžeme odrážet dál. Křesťan hledá pokoj, ale najde jej jen v Pánu Ježíši Kristu. Vztahy k druhému člověku jsou možné jen skrze Pána Ježíše Krista. Křesťanské společenství je duchovní, protože je založeno na Pánu Ježíši Kristu. Příklad nacházíme v Jákobově rodině. Celý referát br. kazatele a lékaře Pavla Smilka můžete číst na straně 6 – 8.

Závěrečné slovo předsedkyně Odboru sester sestry Helenky Včelákové je jasné: „**Každý z nás prošel konflikty, nikomu se nevyhýbají. Výzvou pro nás je: Přiznat si svoji vinu. Řešení najdeme jen v Pánu Ježíši Kristu a předpokladem je: Zůstat při Něm, mít v sobě touhu po pokoji. Staňme se těmi, kdo nehodnotí, ale naslouchají. Nenechme se řídit strachem. Strach láme křídla, ale zlomená křídla může slepit Pán Ježíš Kristus.**“ Konference začala i končila duchovními písněmi. Přijaly jsme zde Slovo Boží, skvělou péči sester i bratrů pražského sboru a obcerstveny jsme se vracely do svých domovů. Poděkování patří všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílel na programu konference. S bázní a pokorou doma přemýšlíme o všech věcech, které jsme na konferenci slyšely, a modlíme se za zdraví našich rodin, blízkých i těch sborových. Dá-li Pán, sejdem se v roce 2023, abychom opět načerpaly ze studnice Vody živé.

Marie Horáčková



foto: Petr Staněk



ÚVODNÍK

DAL SOM TI PŘÍKLAD

Predstavte si, ako so zatajeným dychom sledujete istého nesmierne zručného športovca, ktorý s ľahkosťou narába so svojím náradím, robí s ním jeden neuveriteľný cvik za druhým. Vyzerá to tak jednoducho, ale vy viete, že sú za tým tisícky hodín ťažkej driny. Toto bežný človek nedokáže ani náhodou. Vtom svoje predstavenie ukončí a vám neostáva iné, než sa postaviť

a od úžasu nadšene tleskať spolu so všetkými ostatnými divákmi. Tu sa ale odrazu deje niečo, čo v prvom okamihu nedokážete pochopiť. Športovec sa pozerá na vás a podáva vám svoje náradie. Pomaly vám začína dochádzať, že chce, aby ste po ňom jeho cvičenie zopakovali. Oči vám takmer vypadnú z jamiek. „To určite len žartuje! Predsa si nemôže myslieť, že by obyčajný človek ako ja dokázal zopakovať niečo také náročné.“

Celkom by ma zaujímalo, či ste v tomto krátkom príbehu spozorovali podobnosť s tým, ktorý si budeme čoskoro pripomínať počas vianočných sviatkov. Pán Ježiš Kristus urobil niečo, čo by nikto z nás v žiadnom prípade nedokázal. vzdal sa nebeskej slávy a zobral na seba podobu služobníka, keď sa stal jedným z ľudí. Dokonca bol ochotný robiť prácu otroka, keď umýval učeníkom nohy. A nakoniec dať svoj život za nás na kríži. S údivom žasneme nad Jeho láskou a pokorou, s ktorou prišiel slúžiť nám všetkým, hoci si to ani trochu nezaslúžime. Sme ohúrení Jeho ochotou tak neuveriteľne sa ponížiť, nebrať absolútne ohľad na seba a totálne sa odovzdať pre druhých. Pridávame sa k zástupu tých, ktorí Ho za to chvália a uctievali. Tu sa ale odrazu deje niečo, čo v prvom okamihu nedokážeme pochopiť. Pán Ježiš sa pozerá na nás, podáva nám svoju zásteru a hovorí:

„A teraz ty! Dal som ti príklad, aby si aj ty robil tak, ako som urobil ja tebe.“
„To nemôže myslieť vážne! Musí predsa vedieť, že obyčajný človek, ako som ja, nedokáže zopakovať niečo také náročné.“ Je ťažké uveriť, že by nás Pán Ježiš volal, aby sme Ho napodobňovali. Často Ho vnímame ako niekoho, kto slúži nám, a my to s radosťou a vďačnosťou prijímame. Ale málokedy nám napadne, že by v našom srdci mala byť túžba byť v tom ako On. A je to vôbec možné? Dokáže sa to naučiť od Ježiša obyčajný človek? Pri pohľade na učeníkov nám je odpoveď jasná. Napriek tomu, že ich Pán Ježiš viac ako tri roky osobne vyučoval, pri poslednej večeri sa hádali, kto z nich je väčší. Ich srdcia, rovnako ako srdce každého z nás, sa prirodzene bránili tomu, aby zomreli sami seba a stali sa služobníkmi druhých. Ale Pán Ježiš vedel, že na to, aby sa z nich stali skutoční služobníci podobní Jemu, je potrebné viac ako len vyučovanie. Je potrebná moc kríža, na ktorý má byť už o niekoľko hodín pribitý. Cez Neho bude ich staré „ja“ ukrižované. Potom už nebudú žiť sami pre seba, bude v nich žiť On sám ako služobník všetkých ostatných.

Pán Ježiš Kristus sa dnes pozerá na teba a podáva ti svoju utierku, aby si Ho napodobňoval. A myslí to smrteľne vážne. Ale dobre vie, že vo vlastnej sile to nedokážeš. Preto ti dáva moc svojho kríža, ktorý dokáže premeniť aj tých najsebeckejších ľudí na ochotných služobníkov, ktorí slúžia druhým s dokonalou pokorou a láskou a nepýtajú sa, čo za to dostanú. Potrebujeme sa ale prestať vyhovárať, že ešte nie je čas, že ešte na to nemám silu, ešte na to nie som pripravený. Dnes je čas uveriť, že Pán ti chce dať srdce služobníka.

Timotej Hanes

OBSAH

Po dvoch rokoch sucha prišla vlaha	2
Dal som ti príklad	3
Služba	4
Pozvanie Zústaňte v mé lásce V činení dobrého nechabujme Reťaz súhlasov	5
Rozbité vzťahy v cirkvi	6
Jakub Lofítek: Můj příběh	9
Nezvyčajné trávenie Vianoc	10
Za protektorátu Poslední část	11
Sen sa premenil na skutočnosť	12
Blahopřání Vladimíru Hejlovi Svatému Duchu záleží ...	15
Inštalácia kazateľa Záchrana pre každého?	16
S Ježišem v kuchyni	17
Čo by robil Ježiš? Vánoce na Rádiu 7 Od tieňa ku skutočnosti	18
Poděkování Budete mi svědky Zabudni na svet	19

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka.l.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika
Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK35090000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtlačku: 650,- Kč za rok (59,10 Kč/kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napísať adresu sboru a jméno osobou, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: **IBAN SK35090000000011489120**, SWIFT: **GIBASKBX**

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**

Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadřovať názor redakcie.

Všetchny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny jsou uveřejněné.



SLUŽBA

Možno sme si z minulosti zvykli vnímať slovo služba a sluha ako podriadenosť, nemožnosť vlastného názoru a konania vlastnej vôle alebo pocit nadvlády nad sebou. Preto zachováваме k tomuto označeniu akýsi odstup, ak nie až odpor. Ale aj sekulárny svet vníma službu inak. Podľa Slovníka slovenského jazyka je služba definovaná ako **práca** a **skutok** v **prospech** niekoho alebo poskytnutie pomoci. Tým viac kresťania, pridržajúci sa Božieho slova, majú vnímať službu ako nezištné, ochotne a radostne vykonávanú pomoc.

Ak nahliadneme do Božieho slova, nájdeme tam mužov a ženy, ktorí tiež slúžili. S akými pohnútkami vykonávali službu a poslanie, ktoré im bolo zverené?

- Keď prorok Izaiáš počul Božiu výzvu: „Koho mám poslať, kto tam pôjde?“, ochotne odpovedal: „Hľa, tu som, pošli mňa!“ (Iz 6, 8)
- Proroka Jonáša musel Pán Boh „zlomiť“, aby vykonal službu, ktorou ho poveril. Hoci ju nakoniec vykonal, predsa reptal voči Hospodinovi.
- Kráľovná Ester poslúžila svojmu národu k záchrane tým, že bez pozvania predstavila pred kráľa a prosila ho o záchranu všetkých Židov. Napriek tomu, že nedostala pozvanie, išla, hoci jej hrozila smrť. Bola to obetavá služba bez výhľadu, aký bude koniec. A bol víťazný! (Kniha Ester)
- Ján Krstiteľ evanjelizačnou výzvou: „Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo!“ (Mt 3, 2) ochotne a obetavo slúžil k záchrane a spásu svojich súčasníkov, a tým aj nás.

- Novozákonný Saul síce horlil za Hospodina, no nesprávnym spôsobom, lebo vraždil Ježišových nasledovníkov. Až keď ho Pán Ježiš zastavil a z pyšného Saula sa stal pokorný Pavol, mohla byť jeho služba taká užitočná, že výsledky s vďakou prijímame dodnes (Sk 9).

- Najväčším príkladom ochotného služobníka je pre nás Pán Ježiš. Pri poslednej večeri odložil vrchné rúcho, opásal si zásteru a umyl nohy svojim učeníkom (J 13, 4 – 5). Ba ešte viac, z lásky a ochotne nám poslúžil k záchrane od večného zatratenia, keď sa obetoval za naše hriechy a podstúpil potupnú smrť na kríži.

Pohnútky biblických mužov a žien k poslušnosti boli rôzne a to platí aj o nás, ľuďoch 21. storočia. Služba bližným je popretkávaná ochotou, pokorou, ale aj pýchou, túžbou nechať sa vidieť a pochváliť alebo dokázať sebe i iným, že som niekým. Možno ponúkneme pomoc so sebeckou myšlienkou, že niečo za to získame. Stane sa i to, že sa neponúkneme do služby z prílišnej skromnosti, lahostajnosti, azda zo sebeckej túžby po pohodlí alebo dokonca z pocitu, že tá či oná práca je pod našu dôstojnosť.

„Nasledujte Hospodina, svojho Boha, bojte sa ho, zachovávajte jeho príkazy, počúvajte jeho hlas, slúžte mu a pridriavajte sa ho!“ (Dt 13, 5)

„Hospodina, svého Boha, budete nasledovať a jeho se budete báť, budete dbať na jeho prikázání a poslouchat ho, jemu budete sloužit a k němu se přimknete“ (Dt 13, 5).

„Radostne slúžte Hospodinovi, prichádzajte pred neho s jasotom!“ (Ž 100, 2)

„Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem!“ (Ž 100, 2)

„Neslúžte len naoko ako tí, čo sa ľuďom chcú páčiť, ale ako služobníci Kristovi, ktorí z duše plnia vôľu Božiu. Ochotne slúžte ako Pánovi, a nie ako ľuďom“ (Ef 6, 6).

„Nejen na oko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu“ (Ef 6, 6).

„Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal“ (1Pt 4, 10).

„Každý ať slouží tím darem milosti, který přijal. Tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti“ (1 Pt 4, 10).



CO S TÍM DNES?

Dnešná doba potrebuje služobníkov, ktorí nepozerajú na vlastné pohodlie, osobný

úspech, pochvalu a ocenenie svojho konania. Zastavme sa a pozrime sa na svoje srdce. Aký je postoj môjho srdca, aké sú jeho pohnútky? Čo sa skrýva za mojou službou či ne-službou bližným v mojom okolí a v zbore, do ktorého patrím? Nezabúdame, že aj pre mňa platí výzva: „Neslúžte len naoko ako tí, čo sa ľuďom chcú páčiť, ale ako služobníci Kristovi, ktorí z duše plnia vôľu Božiu“ (Ef 6, 6)? Ak sme si vedomí, že máme určité obdarovanie – a iste ho má každý z nás – nedostali sme ho len pre náš osobný prospech. Je to dar od nášho Stvoriteľa, aby sme ním slúžili, nie z donútenia, neochotne, ale s pokorou v srdci, ochotne a s radosťou. „Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil“ (Ef 2, 10). „A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi“ (Kol 3, 17). Ochotnou a radostnou službou našim bližným alebo v zbore si zhromažďujeme poklady v nebi, kde ich nezoziera ani hrdza, ani moľ, a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú (Mt 6, 20). Pán nám v tom pomáha!

Milí čtenáři, končíme rok 2022 i s hlavním tématem Rozsěvače – Duchovní disciplíny. Na rok 2023 máme připraveno nové téma: **Církev jako Boží rodina**. Podobně jako v roce 2022 vám předkládáme otázku: **V čem konkrétně je pro tebe sbor (církev) jako širší rodina**. Svoje odpovědi můžete zasílat během roku na e-mailovou adresu redakce: majka.horackova@seznam.cz. Rozsah odpovědi: 2-4 věty. Odpovědi zveřejníme v Rozsěvači. Děkujeme.

POZVANIE

„Čo robíš, Lubo?“ Opýtal sa ma raz v čase dospievania náš kazateľ. „Nič,“ odpovedal som. „Nechcel by si ísť so mnou na cestu?“ A tak som chodieval s bratom kazateľom na rôzne bližšie i vzdialenejšie cesty. Na jednej z nich som sa zoznámil so svojou manželkou, s ktorou kráčame životom pomaly už 44 rokov. Podobne ma oslovili aj iní a zaviedli ma jeden do tamburášovej a druhý do dychovej hudby v našom zbere. Keď som neskôr býval na internáte vo Frýdku-Místku ďaleko od domova, niekto ma pozval na stretnutie mládeže v Ostrave. Tam sme na podnet pastora založili hudobnú skupinu a potom som zase ja pozýval ďalších, ktorí sa postupne pripojili medzi nás. Pochopil som, aký dôležitý je život v spoločenstve veriacich, ako nás obohacuje o tie najvyššie hodnoty a chráni od zlého. Preto sa mojim krédom stalo slovo z Evanjelia svätého Matúša 6, 33: „Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť...“ Uvedomil som si, aká veľmi dôležitá je služba kazateľov a duchovných pastierov, ktorí takéto spoločenstvá budujú, ale aj služba všetkých ďalších kresťanov, ktorí sa nejakým spôsobom podieľajú na priamej práci s ľuďmi a zmene ich životov k lepšiemu. To je tá najpotrebnejšia služba v spoločnosti, i keď žiaľ často najmenej ocenená. Pravda je taká, že iba Božou mocou premenené životy jednotlivcov môžu viesť aj k premene ďalších životov, a tak pôsobiť zmenu spoločnosti smerom k lepšiemu. A nakoniec tá najväčšia ponuka a pozvanie: „... tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život“ (Ján 3, 16). A Boží Syn, Pán Ježiš volá: „Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, a nájdete u mňa pokoj a úľavu“ (Mt 11, 28).

Lubomír Počai

ZÚSTAŇTE V MÉ LÁSCE

*Ke mně se obracejí zády, nikoli tváří.
Ve zlý čas volají: „Povstaň a zachraň nás!“
(Jr 2, 27)*

Když se daří, jsme zdraví a v plné síle, je snadné spoléhat na modly — na sebe sama, na lákavé učení... Na to, co je pod naši kontrolou a v naší moci. Ve zlý čas zjistíme, že takové doufání je k ničemu. Dokonce pro nás může platit odstrašující „chodili za přeludem a přeludem se stali“. Vzdalovat se od zdroje živé vody — od Hospodina — nezůstane bez trestu, ale i ten je projevem Boží milosti. Lépe volat k Hospodinu než se považovat za spravedlivého a věrného, když na nás dolehne zlý čas. Činit pokání. To je cesta k záchraně. Bůh se slitovává nad svým lidem. Ještě lepší je na Boha nezapomínat a Jeho dobrodiní si připomínat stále. Zůstávat v Jeho lásce.

Pane, otevři prosím moje oči, abych se zbavil všech přeludů. Ty jsi mne učinil a k Tobě se upíná moje duše. Z tvé spásy se raduji.

Autor neznámý

REŤAZ SÚHLASOV

„Ale Mária si všetky tie slová zachovala vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (Lk 2, 19).

Na Vianoce mi stará mama darovala perlový náhrdelník. Nádherné koráliky žiarili na mojom hrdle, až kým sa jedného dňa náhrdelník neroztrhol. Koráliky začali na našej drevenej podlahe poskakovať a odrážať sa do všetkých smerov. Chodila som štvornožky, aby som našla aj tie najmenšie guľôčky. Ak neboli perly pospájané, boli úplne nepatrné, ale spojené do náhrdelníka budili úžasný dojem.

Niekedy sa moje ÁNO voči Bohu môže zdať také nepodstatné ako jednotlivé perly. Porovnávam sa s Máriou, ktorá bola výnimočne poslušná. Povedala Pánu Bohu ÁNO, keď prijala Božiu ponuku, aby sa stala matkou Mesiáša. „Som služobnica

V ČINENÍ DOBRÉHO NEOCHABUJME

V činení dobrého neochabujme

Moje zamyslenie súvisí s apoštolovou výzvou: „**V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojim budeme zať. A tak teda, dokiaľ máme čas, číňme dobre všetkým, ale najmä domácim viery**“ (Gal 6, 9 – 10).

Vzájomná služba dobrom v spoločenstve zboru nás oslovuje všetkých. Tých, čo sedávajú v predných i v posledných laviciach. Tých, čo nás krásou a duchovnou veľkosťou oslovujú a presahujú, i tých druhých, ktorí našu službu dobrom potrebujú možno ešte viac, ak zaostávajú.

Služiť činením dobra všetkým je ťažké, až nedosiahnuteľné. Apoštol Ján nás na to upozorní a dovysvetlí: „**Ale ak chodíme vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša, Jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu**“ (1J 1, 7). Áno, aj medzi znovuzrodených kresťanov sa prikradne hriech, ktorý ohrozí činenie dobra medzi nami. Maskovaný, nepostrehnuteľný hriech začne dielo skazy.

Pán Ježiš na duchovný skrat upozorňuje podobenstvom o smietke a brvne v oku (Lk 6, 39 – 42). Výzva evanjelia „robiť dobre všetkým“ stále platí, ale smietka v oku brata v nás otvára niekedy chaotické myšlienky. Už nedokážeme robiť dobro v čistote srdca a okrem toho nám smietka znemožní rozpoznať brvno vo vlastnom oku. Namiesto toho, aby sme najprv vytiahli brvno z vlastného oka a potom sa pozreli, ako vybrať smietku, ktorá je v bratovom oku, ho posudzujeme. Neslúžime mu a nečiníme dobro. V tej sekunde často nemôžeme postrehnúť, že hrešíme: Takže výstrahe apoštola Jána sa nevyhneme. „**Ak hovorme, že sme nezhršili, Jeho robíme luhárom a Jeho slovo neprebýva v nás**“ (1J 1, 10).

V podobných okamihoch zlyhania neodhadzujeme ostrážitosť. Ak nám brvno vo vlastnom oku zahmlieva duchovnú realitu, preberme sa modlitbou. Ak nás hriešne myšlienky o bratovi zvädzajú a znemožňujú nám v čistote evanjelia robiť dobro, slúžiť dobrom spolubratovi a všetkým okolo, číňme pokánie.

V podobných prípadoch sa vždy vďačne opriem o vyznanie apoštola Pavla:

„Modlíme sa k Bohu, aby ste sa nedopustili ničoho zlého, nie preto, aby sme sa my zdali hodnými, ale aby ste vy činili dobré, a my sme boli ako nehodní. Nič nemôžeme proti pravde, ale za pravdu. Lebo my sa tešíme, keď sme slabí, ale vy ste mocní. Za to sa aj modlíme, aby ste sa zdokonaľovali“ (2K 13, 7 – 9).

js

Pána,“ odpovedala Mária, „nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38).

V Lukášovi 2, 19 čítame, že po návšteve anjelov a pastierov si Mária „... všetky tie slová zachovala vo svojom srdci a premýšľala o nich.“ Zachovať znamená odložiť si niečo na neskôr. Premýšľať znamená uvažovať a pospájať si veci a udalosti. Mária počas svojho života veľakrát reagovala na výzvy jednoduchým ÁNO.

Kľúčom aj k našej poslušnosti môže byť pospájanie viacerých ÁNO na pozvanie prichádzajúce od nášho nebeského Otca do reťaze súhlasov, ktoré nadobudnú podobu života oddaného Bohu.

(ChNK 2020)

ROZBITÉ VZTAHY V CÍRKVI

BEZE MĚ NEMŮŽETE UČINIT NIC.

„Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji“ (R 12, 18).

Boje, sváry, roztržky, hádky, spory, rozepře, konflikty, rozbité vztahy, žabomyší války – nemáme to rádi, trpíme tím, a přece jsou součástí života. Neexistují pouze války mezi národy, ale různé druhy boje téměř na všech úrovních života. Mezi sourozenci v rodině, partnery, v zaměstnání, v obchodě (třeba mezi provozovateli benzinových čerpadel), ale žel i v církvi.

Jak začínají války?

Jeden chlapec se ptal svého otce: „Jak začínají války?“ Otec odpověděl: „Tak dobře, 1. světová válka začala tak, že Německo zaútočilo na Belgii.“ V tomto okamžiku její žena přerušila: „Řekni chlapci pravdu. Válka začala, protože byl někdo zabit.“ Manžel rychle odpověděl: „Odpovídáš ty nebo já?“ Žena vyběhla z místnosti a práskla dveřmi tak silně jak jenom mohla. Když ustaly vibrace v místnosti, následovalo tíživé ticho. Syn řekl: „Táto, už mi nemusíš říkat, jak vznikají války. Už to vím!“

Konflikty vznikají stejně jako lesní požáry, takřka z ničeho. Nacházejí připravenou, vyprahlou půdu, vlastní pýchu, dlouho chované falešné představy, myšlenky, předsudky. Pak se pověstná špatně vytlačená zubní pasta stává rozbuškou, díky níž hranice postavená z dřívěk vnitřní nespokojenosti a předsudků rychle vzplane. Narušení vztahu vzniká tam, kde do hry vstupuje hřích a určuje komunikaci. ... Jde nám o to, vyslechnout druhého? Nezapadá chování a slova druhých do připravené představy, kterou o nich máme? Rádi druhým vkládáme myšlenky do hlav a slova do úst, které tam nikdy nebyly.



Co je příčinou

Odkud přicházejí boje a sváry? Kde mají svůj původ? Příčiny mohou být různé. Myslím, že je rozdíl mezi konfliktem jako takovým a narušeným vztahem.

- **Konflikt** (z lat. *confligó, conflictum*) je srážka či střet dvou nebo víceroch, do určité míry se vylučujících nebo protichůdných snah, sil, potřeb, zájmů, citů nebo hodnot. Konflikt je průvodním jevem života, vyskytuje se v každé společnosti. Rozdílné pohledy na věc ovšem patří k životu. Protože neexistují dva totožní jedinci, jejich rozdíly budou zaručeně vyvolávat konflikty. Kdekoliv jsou spolu dva lidé, objeví se protichůdné touhy. Říká se, že když se sejdou dva baptisté, tak mají tři názory. Na tom ale nemusí být nic špatného. Konflikty vyplývající z naší rozdílnosti jsou prostě normální a k životu patří. I Bible říká, že nejsme stejní (tělo není jeden úd, ale mnoho údů). Žel, pro nás není vždy jednoduché se s těmito rozdíly vyrovnat. Pokud se to naučíme, může to přinést mnoho dobrého. Např. odlišnost partnerů v manželství by neměla být problémem, naopak by měla být přínosem. Zrovna tak odlišnost duchovních sourozenců by spíše měla být příčinou vzájemného obohacení. Schopnost vyopřadat se s rozdílnými postoji a názory druhého je známkou

zralosti. Příčinou konfliktu může být **neschopnost žít s rozdíly**.

- Neřešený konflikt vede k tomu, že se vzájemné vztahy poruší. Závažnou příčinou rozbitých vztahů je naše porušená stará povaha, **tělesnost**. Píše o tom Jk 4, 1–3: „*Odkud jsou mezi vámi boje a sváry? Nejsou to právě vášně, které vás vedou do bojů? ¹Odkud jsou boje a hádky mezi vámi? Zdali ne odtud – z vašich rozkoší, které bojují ve vašich údech? ²Dychtíte, ale nemáte. Zabijíte a žálíte, ale nemůžete ničeho dosáhnout. Hádáte se a bojujete, a nic nemáte, protože nežádáte. ³Žádáte, a nedostáváte, protože žádáte špatně, abyste to vynaložili na své rozkoše.*“ V pozadí svárů stojí naše stará přirozenost. Při každém konfliktu je třeba zkoumat svoje srdce! O co mi vlastně jde? Naše vzdálenost od Ježíše, tělesnost, stav, kdy náš duch není podřízen Duchu sv. – to všechno mohou být závažné důvody sváru. V církvi navíc máme tendenci svoje tělesné smýšlení podepřít Bibli – a mlátit se tak Bibli po hlavě.

- Církevní dějiny nám dávají jednu vynikající lekci: Součástí satanovy prvotradé strategie je zničení jednoty mezi křesťany. **Satan** je původce zmatku, lhostejnosti, falešného učení a církevních rozkolů.¹

- Konflikty a nedorozumění v církvi vznikají také tím, že duševní převáží nad duchovním.

Příklady narušených vztahů v Písmu

S trochou nadsázky by se dalo říct, že Bible je knihou o vztazích a konfliktech. Na mnoha místech jsou vylíčeny různé konflikty a jejich řešení. Od pádu člověka a budování babylonské věže patří nedorozumění a špatná komunikace k našemu každodennímu životu. Vyberme namátkově několik příkladů:

- Kain a Ábel – jejich pohled na život a bohoslužbu byl tak rozdílný, že došlo k první vraždě.
- Abraham a Lot – dobře vyřešený spor, ten starší ustoupil...
- Sára a Hagar – tam to nedopadlo příliš dobře, ale Bůh se Hagar zastal.
- Narušené vztahy v Jákobově rodině (i církvi): Jákob-Josef-bratři
- David a Saul
- Ježíš a farizeové
- Spor mezi učedníky, kdo je největší...
- Petr a Pavel: apoštol Petr nejprve jedl s pohany, pak se odděloval kvůli judaistům
- Misionářský spor ohledně Jana Marka
- Spor mezi judaisty a křesťany z milosti
- Spory mezi křesťany v **Korintu** – dokonce před světskými soudy (I K 6, 1–8)
- **Galatští** se *kousali a požírali* (Gal 5, 15)
- **Efezským** musí ap. Pavel připomínat, aby se *navzájem snaželi* (Ef 4, 2).
- Ve **Filipis** se zase nemohla pohodnout Euodie a Syntyche (Fp 4, 3)

Jaká je podstata vztahů v křesťanském společenství (církvi)? (Dietrich Bonhoeffer: Život v obecnosti)

Ř 12, 4–5 „*Jako máme v jednom těle mnoho údů a všechny ty údů nemají stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme*“ ...

Křesťanské společenství, obecenství (církve) jsou **vztahy jen skrze Ježíše Krista a v Ježíši Kristu**.

- Křesťan je člověk, který svou záchranu a spravedlnost nehledá sám u sebe, ale pouze u Pána Ježíše Krista. ... Pán Bůh si přeje, abychom **hledali živé Slovo Boží a nacházeli je skrze lidská ústa ve svědectví bratra**. Proto potřebuje křesťan druhého, který by mu Boží slovo zvěstoval. ... Potřebuje bratra kvůli Ježíši Kristu. Základ obecenství je v Pánu Ježíši Kristu a v oné vnější spravedlnosti.

„Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji“

- Křesťan přichází k druhému jen skrze Ježíše Krista. Mezi lidmi panuje nepokoj.

„*On je pokoj nás*“ (Ef 2, 14) praví apoštol Pavel o Ježíši Kristu. V něm bylo sjednoceno rozpolcené staré lidství. Bez Krista bychom ovšem nepoznali ani bratra a také bychom

neuměli k němu přijít. **Cesta je zatarasena naším vlastním já**. Protože Kristus uvolnil cestu k Bohu i cestu k bratrovi, mohou křesťané žít ve vzájemném pokoji, vzájemně se milovat, sloužit si. Skrze Něj jsou navzájem spojeni. Vztahy s druhými (obecenství) budu mít jen skrze Ježíše Krista. **Čím opravdovější a hlubší bude náš vztah ke Kristu, tím více všechno ostatní mezi námi bude ustupovat do pozadí, tím čistější a upřímnější budou naše vztahy, tím patrnější bude při nás sám Ježíš Kristus a jeho dílo**.

- Jeden druhému může být bratrem jen skrze Ježíše Krista – jsem druhému bratrem skrze to, co Kristus pro něj a při něm vykonal.

- Protože je křesťanské společenství **založeno jen na Ježíši Kristu, je duchovní** a nikoliv fyzické (**duševní**) podstaty. Duchovní – to, co při člověku působí sám Duch svatý. Základem veškeré duchovní skutečnosti je živé Boží Slovo zjevené v Ježíši Kristu. Duševní skutečnost má základ v temných, neprůhledných podnětech a tužbách lidské duše. Konflikty a nedorozumění vznikají tím, že duševní převáží nad duchovním (Bonhoeffer, Život v obecenství, 80. léta).

Tvrdá láska – Josef vychovává své bratry k pokání, cesta ke smíření (Gn 42–45).

Jákobova rodina je ideální ilustrací narušených vztahů v rodině a církvi a návodem, jak ukončit boje. Vypadá to jako klasický konflikt v české křesťanské rodině – všichni (Jákov, Josef i jeho bratři) měli „másla na hlavě“.

Jákov nemoudře preferoval Josefa.

Josefovi hrozí nebezpečí namyšlenosti, pýchy...

Josefovi **bratři** nesouhlasili s tím, co předurčil Bůh. Hlavní vina jistě byla na straně bratří – soudíme tak podle konce příběhu. Bratři Josefovi záviděli a žárlili na něj. Záviděli mu štěstí a úspěch. **Přát druhému úspěch** – to je pro lidskou povahu velmi těžké. „Bojíme se, velmi se bojíme velikosti svého bratra a naši závist oblékáme do roucha zbožnosti a spravedlnosti.“

Po prodeji Josefa do Egypta uplynula řada let (22), a v Egyptě i v Palestině přišla neúroda a hlad. Synové Jákobovi musí sestoupit do Egypta. Josef se zpočátku nedá poznat, narafíci na své bratry všelijaké pasti a hádanky... Povrchnímu čtenáři se může zdát, že se Josef přece jen **msť**. Ale pozor, Bůh není jen Bohem milosti, ale i Bohem pravdy! Zde nešlo o trest, ale o poznání a vyznání hříchů! Vidíme postupný vývoj poznání hříchu...

Gn 42, 13 „*Odvětili: Tvých otroků bylo dvanáct. Jsme bratři, synové jednoho muže z kenaanské země. Nejmladší je teď u otce a jeden – ten už není.*“ **Ríkají pravdu, ale ne celou**. Vyznání i zakrývání současně. Bezpochyby příčinou rozbitých vztahů je tady hřích. Je velmi těžké přiznat se k vině, vyznat svůj hřích. Bůh volí nejrůznější, nejhodnější prostředky, kterými nás přivádí k pravému poznání hříchu, upřímnému pokání. Josefovi bratři byli konfrontováni s určitým tajemstvím, protože sami

měli neblahé tajemství. Skrývali svoji vinu 22 let.

Bratři jsou zde teprve na cestě k pokání! Cesta ke smíření nebývá snadná a rychlá.

Gn 42, 22 „*Rúben jim odpověděl: Cožpak jsem vám neřikal, abyste se na tom hochovi neprohřešovali? Neposlechli jste, a teď jsme voláni za jeho krev k odpovědnosti.*“

Rúben **neobviňuje sebe, ale druhé**. Nevyznaný hřích není schopen nikdo pochovat, není možno na něj zapomenout. Zatažené hříchy se ozývají, vracejí, není možno je skrýt. Vina najde i nás.

Gn 42, 36 „*Otec Jákob jim řekl: Připravujete mě o děti. Nemám Josefa ani Simeóna, a Benjamína mi chcete vzít. To všechno na mne dolehlo!*“

Příběh není jenom o mladém Josefovi, ale též o **starém Jákobovi** a také o mužích (a ženách) ve středních letech. Jákov bránil Benjamína, nechtěl se ho vzdát. Ale Bůh ho chtěl mít svobodného, a proto ho musel odpoutat i od Benjamína. Benjamín měl jít do Egypta nejen proto, aby vysvobodil uvězněného Simeona. Měl tam jít i proto, aby osvobodil deset bratří od tíhy zatajovaného hříchu a vysvobodil z pout i nesvobodného Jáкова – aby došlo k uzdravení rozbitých vztahů v Jákobově rodině! V lásce rodičů k dětem jsou skryty velké hodnoty, ale naše srdce musí být od dětí svobodné, zbavené pout ke člověku – i k tomu nejdražšímu! Jákov je přímo typická postava, na níž se ukazuje, jak ztrátami a odříkáním Bůh pročišťuje a sílí víru.

Tu roztrhli svůj šat

Bratři putují i s Benjáním znovu do Egypta. Nyní probíhá řada dalších zkoušek, peníze jsou bratřím tajně vráceny, jsou obviněni, života Benjamína je ohrožen.

Gn 44, 13 „*Tu roztrhli svůj šat, náklad naložili na osly a vrátili se do města.*“ Jaký je to rozdíl oproti předchozím událostem, kdy pokojně jedli chléb, zatímco jejich bratr Josef trpěl! Tehdy, dávno, se brodili v závisti a žárlivosti. Kdyby zůstali stejní, byla by celá situace pro ně ulehčením – s jistou dávkou zadostiučinění se odeberou domů. Nyní se však nehnu z místa. Osud Benjamína je jejich osudem, bolestí, ztotožňují se s ním. Vidíme úplně jiný vztah bratra k bratrovi...

Judovo vyznání

Gn 44, 16 „*Sám Bůh stíhá tvé otroky za jejich provinění.*“ Juda se dostává do popředí a svědčí a vyznává. Tato řeč prozrazuje, že v Judovi před námi stojí nový člověk. Dříve zápasil o to, aby bratra radši prodali Madiánským. Nyní ho znovu vidíme jako



muže, který chce raději sám do otroctví – místo svého bratra. Tehdy bránil své právo, nyní je ochoten ztratit domov, rodinu, svobodu a všechno obětovat pro blaho druhého. V Judově ochotě **zastoupit v trestu bratra** má svůj předobraz zástupná pohotovost našeho Spasitele **Pána Ježíše Krista**.

Smíření bratří

Gn 45, 3 „*Tu řekl bratrům: Já jsem Josef. Můj otec uskutku ještě žije? Bratři mu však nemohli odpovědět; tak se ho zhrozili.*“

Josef je přemožený ochotou Judovy oběti. I celé nebe se chvěje, vina je vyznána, **bratři se smiřují**. Čteme, že se „zhrozili“ – je to chvíle ohromujícího poznání. **Základem každého skutečného bratrského vztahu je vyznání hříchů a odpuštění.**

Přistupte ke mně!

Gn 45, 4 „Josef je proto vyzval: Přistupte ke mně. Když přistoupili, řekl jim: Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta.“

Bratři mají strach, s Benjaminem se vítá – ten je nevinný, ale co bude s námi? Nebeský Otec nás sleduje v naší bídě a volá nás k sobě. Josef znovu opakuje jejich vinu, vrací se do minulosti. **Vina zde je, ale jenom když jsou věci nazvány správným jménem, vyznány, odpuštěny a opuštěny** – jen na tomto pozadí je možné smíření. Jak nám tento výrok připomíná výrok Pána Ježíše: „*Pojďte ke mně všichni...*“

Narušené vztahy se ovšem nevyskytly jen v Jákobově rodině. Asi nás nepřekvapuje, že se konflikty objevují také v dnešní době v našich sborech. Ostatně každý z nás by mohl vyprávět...

Jak řešit konflikty a rozbité vztahy

Praktické kroky ke smíření (dle de Pondera):

- Budme připraveni poopravit svou verzi pravdy
- Vědomě pátrejme po „tříse ve svém oku“
- Zkusme použít „pravidlo 40–60“ a přiznejme druhé straně svou část viny. Předpokládejme, že vina leží z velké části minimálně 50 procenty na 2. straně. To však znamená, že kus práce je stále na mé straně a já se do toho mohu pustit. Dokonce i v případě, že druhá strana nese 95 % viny, pořád vám ještě zbývá 5 %, kterým se můžeme věnovat. Dobrou zprávou je, že když jedna strana najde odvahu začít u sebe, pak velmi často bývá také druhá strana ochotná řešit svou část. Takto je možné překonat patovou situaci, uvést věci do pohybu a otevřít cestu k usmíření a k dobrému vyřešení konfliktu (de Pender, 2014).

1. Příprava

Vyznání (přijetí odpuštění)

Odpuštění

Schopnost vyrovnat se s kladnou nebo negativní reakcí

Buďte těmi, kdo iniciují setkání

2. Setkání

- a. Uznejte svou část viny
- b. Naslouchejte druhému
- c. Pokud je to na místě, požádejte o odpuštění
- d. Vysvětlete druhému, co od něj čekáte

e. Uzavírejte v pozitivním duchu

3. Rozvíjejte důvěru

- a. Najít rovnováhu mezi oddělením a blízkostí
- b. Nastavte dobře hranice
- 4. **Žehnejte** druhému člověku
- 5. **Usilujte o smíření**. Usmiřovatel přináší pokoj

Ne každý narušený vztah můžeme vyřešit – Ř 12, 18 „*Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.*“ Žít s druhými v pokoji je touhou, ne cílem. Na to, abychom s někým žili v pokoji, jsou třeba dvě strany. Udělejme pro usmíření s naším bratrem nebo sestrou víc, než se čeká. Ujdeme s ním míli navíc – ale výsledek záleží na Pánu (de Ponder, 2014).

Prevence, jak předcházet konfliktům?

Zlatá pravidla pro fungující mezilidské vztahy v Kristově těle jsou srozumitelně vyjádřena v dopisu apoštola Pavla Římanům (Ř 12, 9–21). Vztahy v Kristu jsou **dar**, ale na vztazích je třeba pracovat, **usilovat** o ně. Vyžaduje to náš čas, upozadění vlastního ega, zájmů, a vyžaduje to velké úsilí. Apoštol se zde obrací k naší aktivní vůli: milujte, sdílejte se, poskytněte pohostinství, mějte porozumění jeden pro druhého...

Ř 12, 9–10 „*Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. Vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty předcházejte jeden druhého.*“

Láska je oběhový systém duchovního Těla. Ta umožňuje všem orgánům, údům fungovat zdravým, harmonickým způsobem. Musí jít o **poctivou lásku**, ne pokryteckou, **pokornou**, ne pyšnou (v. 9–10). Tato láska není založena na tom, zda se nám druhý líbí. Přítele, „stejnou krevní skupinu“ si vybíráme, ale bratr nám je dán. Viz J 13, 35 „*Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.*“

Usilovat o smíření neznamená zavírat oči před hříchem

Žít v pravdě a v lásce

Ef 4, 15 „*Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava.*“

Závěr

- **Rozdílnosti v názorech** patří k životu (i v církvi). Je třeba hledat řešení pod vedením Ducha svatého. Když budeme řešit názorové rozdíly v lásce, budeme svědectvím a světlem pro nevěřící svět.

- Neřešené konflikty vedou k **narušení vztahů**. Jaká má být Církev, jaký má být i náš sbor – když se máme setkat se svým Pánem? Připravená církev, nevěsta pro Pána Ježíše Krista je tvořena zralými křesťany. Jsme připraveni na setkání s Ním? Máme vyrovnané vztahy s lidmi v církvi i mimo ni? Bez Krista bychom ovšem nepoznali ani bratra a také bychom neuměli k němu přijít. **Cesta je zatarasena naším vlastním já.** Protože Kristus uvolnil cestu k Bohu i cestu k bratrovi, mohou křesťané žít ve vzájemném pokoji, vzájemně se milovat, sloužit si. Skrze Něj jsou navzájem spojeni.

- Ve starozákonním příběhu Jákobovy rodiny nám Bůh ukazuje cestu smíření, napravení narušených vztahů, cestu k setkání s Ním. Nebeský Otec čeká na nás. Cesta k němu je cestou pravého pokání. Jeho krásná tvář se nám nezaskví, dokud neprožijeme poznání a vyznání svých hříchů. Prodali jsme Jej, přibíli na kříž. Nebeský Otec nás vyhlíží, čeká, volá. Přiblížme se k Němu a On se přiblíží k nám. Možná jsou v našich rodinách nebo i ve sborové rodině nějaká napětí, narušené vztahy. Smiřme se s Bohem i bratřími.

Pavel Smilek

Bibliografie:

- Cloud, H., a Townsend, J. (2001). Hranice v manželství. Praha: Návrat domů.
- Bonhoeffer, B. (80. léta). Život v obecnosti. Samizdat.
- de Pender, E. (2014). Řešení konfliktů v církvi. Praha: Nakl. KMS, s.r.o.
- McDowell, J., a Hostetler, B. (2013). Poradenství dospívajícím. Praha: Návrat domů.
- MacArthur, J. (2013). Nový zákon, komentář verš po verši. Kroměříž: Didasko.



foto: Petr Staněk



Narodil jsem se v roce 1991 do úplné rodiny, necelé dva roky po mé sestře. Svě dětství i dospívání jsem prožil v Paskově, malém městě mezi Ostravou a Frýdkem-Místkem. Než budu povídat více o sobě, rád bych vám řekl něco o svých rodičích.

Táta a jeho tři bratři byli v rodině Lofítkových třetí generací křesťanů. Máma byla ve své rodině první generací křesťanů následujících Ježíše. Byla dokonce úplně první ve své rodině. Evangelium, dobrou zprávu o Ježíši, jí řekla věřící kamarádka z protějšího bytu, která ji pozvala i na setkání mládeže. Mých rodičů si vážím, jsem za ně Bohu vděčný a jsou mi příkladem zejména ve své pohostinnosti, štedrosti a vytrvalých modlitbách.

Vyrůstal jsem v prostředí, kde se nás rodiče snažili vést k Bohu, ke čtení Bible, ke společným i osobním modlitbám. Ve společenství církve jsme navštěvovali besídku, dorost a poté i mládež. Toto všechno z nás ale automaticky křesťany nedělá. Vlastně křesťany možná ano, ale ne následovníky Ježíše Krista.

Besídku (tedy nedělní školu pro děti) jsem navštěvoval rád, protože na bohoslužbách mě to nudilo. Doma jsme měli velkou obrázkovou Bibli, která mi přirostla k srdci. Rád jsem poslouchal i četl hlavně starozákonní příběhy. Za to období jsem vděčný, protože jsme doma až do mých 12 let neměli počítač a tak jsem si uměl na čtení Bible i jiných knih vyhradit dost času.

První větší duchovní posun v mém životě nastal v 11 letech na jednom letním táboře. Byl tam s námi i jeden Angličan, který měl na starost vyučování z Bible. Nepamatuji si, o čem přesně mluvil, ale vím, že během posledního večera v závěru připojil i výzvu: „Kdo by chtěl pozvat Pána Ježíše do svého srdce, ať přijde dopředu“. Vystartovalo asi 5-6 dětí a mezi nimi k mému překvapení i já. Stalo se však něco zvláštního. Modlili se pouze vedoucí, dokonce nám potřeli čelo kapkou oleje a pak nám řekli, že jsme přijali Pána Ježíše a že si můžeme jít zase sednout. V noci mi to vrtalo hlavou a nechápal jsem to. Myslel jsem si, že pro to, abych přijal Ježíše jako svého Zachránce a Pána, se musím modlit hlavně já sám. Další den jsem přijel domů a oznámil jsem rodičům, že jsem přijal Pána Ježíše do svého života. Když se mě ptali, jak k tomu došlo, popsal jsem jim to a byl jsem vděčný, když se mě nakonec zeptali, jestli si myslím, že stačí, aby se za mě modlili druzí. Odpověděl jsem, že ne, a oni na to, jestli se chci modlit já sám. Tak jsme si v jídelně klekli a já jsem pozval Pána Ježíše do svého srdce a prosil ho, aby mi odpustil mé hříchy a očistil mě. V té době jsem už věděl, že slovem hřích je myšlena každá zlá věc, kterou jsem kdy udělal a která se Bohu nelíbí. Pamatuji si dodnes, že jsem poté brečel radostí, což u mě nebylo a není běžné. Nevěděl jsem ale, co všechno se tímto rozhodnutím mělo stát nebo dokonce změnit v mém životě. Svoji víru v Ježíše jsem nijak aktivně nesdílel, a tak ve škole o mně věděli nanejvýš to, že jsem křesťan.

Přišlo období puberty. Abych byl frajer jako ostatní, zkoušel jsem kouřit, ale vnitřně jsem věděl, že je to špatné. Jednou jsem se z toho pozvracel a to byl díky Bohu konec mé cigaretové epizody. Začal jsem si více všimnout i děvčat okolo sebe a také toho, že mám vnitřní touhu po intimitě, i když bych to tehdy takto nepojmenoval.

Od dětství jsem založením introvert a moje samotářská povaha a neschopnost řešit své problémy s někým dalším mě časem dovedla k závislosti. Téma sexuální výchovy se moc neprobíralo ani doma ani ve škole, tak jsem se začal vzdělávat sám - na internetu. Nicméně o něm platí to samé, co o ohni - je dobrým sluhou, ale zlým pánem. Objevil jsem masturbaci a internetové stránky s erotickým, později i pornografickým obsahem, a ač jsem se vnitřně bránil si to přiznat, vypěstoval jsem si na tom postupem času závislost.

Co se týče našich proher a pádů, neříkám, že je potřeba mluvit o každém detailu, ale je dobré říci náš konkrétní problém, abychom také mohli sdílet, jak jsme hledali cestu ven, co nám pomohlo a kde jsme teď. Pán Bůh nás stvořil jako celistvé bytosti včetně naší sexuality. Naše vášně a touhy však máme držet na uzdě a máme jim dávat prostor ve správných vztazích a správných mantinelech.

Nějakou dobu jsem tedy žil ne dvojím, ale rovnou trojím životem - v církvi poslušný, ve škole nadaný, ale doma uzavřený a závislý na věcech, které mě ničily a vzdalovaly od Boha. Zhruba v 16 letech, při čtení Bible, mě oslovil novozákonní biblický text z Jakubova dopisu.

„Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek. Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost. Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nescházelo“ (Jk 1, 2-4).

V té době jsem moc neviděl rozdíl mezi zkouškou víry a pokušením - pro mě to mělo stejný význam.

Vůbec jsem neměl radost, že upadám do „zkoušek“ (které ve skutečnosti byly pokušeními). Zkoušení mi nepřinášelo vytrvalost, ale jeden pád za druhým. Pokračoval jsem ve čtení 1. kapitoly.

„Když je však někdo pokoušen, ať nikdy neříká, že to pokušení je od Boha. Jako Bůh nemůže být pokoušen zlým, tak také sám nikoho nepokouší. Když je někdo pokoušen, vždycky jej vleče a vábí jeho vlastní chtíč. Chtíč, jakmile počne, rodí hřích a hřích, když dospěje, plodí smrt“ (Jk 1, 13-15).

Věděl jsem, že text mluví o mně, že jsem ve svém životě vlečen a váben vlastním chtíčem. Klekl jsem si k posteli tak jako už mnohokrát předtím a zase v pláči jsem volal k Bohu a prosil ho o odpuštění.

Necelý rok nato jsem se rozhodl jít ke křtu a začal jsem se více zapojovat ve službě v církvi. Poznal jsem na sobě jeden z rozdílů starého a nového života spočívající v tom, že dříve mi byli lidé mimo moji rodinu víceméně ukradení, kdežto Ježíš mi svým příkladem ukázal na to, že mám druhým sloužit. A skutečně jsem v tom našel a nacházím radost a naplnění.

Od roku 2009 jsem začal jezdit na MULTICAMP (mládežnické konference Křesťanských sborů). Na jedné z nich jsem se rozhodl využít služby duchovních poradců a jednomu člověku jsem svěřil své životní pády. Co mě překvapilo, bylo to, že mě neodsoudil, ale povzbudil. Naslouchal mi a modlil se se mnou. Od té doby jsem věděl, že mám za kým jít. Přiznat to Bohu byla jedna věc, ale jít s tím ven před nějakým člověkem a být otevřený bylo pro mě daleko těžší.

Když jsem se modlil za svou budoucí manželku, uvědomil jsem si, že nemohu a ani nechci žít v hříchu a zároveň být ve vztahu s dívkou, se kterou bych chtěl vstoupit do manželství. Ježíš mi dal a dává milost a sílu k proměně, i když je to dlouhodobý proces. Vnímám, že je to On sám, kdo dává sílu vítězit nad pokušeními. Bible mi potvrzuje, že jsem Boží dítě, že se na mě Pán Bůh dívá skrze Ježíše Krista a že má moc mě z mých pádů pozvednout. Dokud žijeme v těle, boj mezi tělem a duchem nepřestane. Nemá to však pro mě být smutným konstatováním, ale výzvou k životu v čistotě.

Od května roku 2022 jsem se připojil k týmu Rádia 7. Nemohu říct, že by to bylo moje vysněné povolání, ale čím více poznávám náplň práce redaktora a moderátora, a také tým spolupracovníků, přirůstá mi to víc a víc k srdci. Postupně se učím pracovat s redakčními programy, technikou ve studiích, ale také s vlastním dechem i hlasem. V rádiu 7 před několika lety pracovala moje starší sestra Zuzka, ale v té době jsem o něčem podobném nepřemýšlel. V průběhu let jsem Rádio 7 navštívil několikrát jako host a i přes trému to byly pozitivní zkušenosti. Zhruba před rokem a půl jsem začal intenzivněji

přemýšlet o změně zaměstnání a taky se za to více modlit. Jednotlivé dílky skládačky začaly do sebe zapadat, když technik Rádia 7 Dan Zeman vyvěsil v církvi, které jsme oba dva součástí, leták s nabídkou práce v Rádiu 7. Moje přemýšlení i modlitby začaly jít konkrétním směrem. Rozhodl jsem se na nabídku zareagovat a výsledkem je, že jsem součástí týmu. Beru to jako Boží vedení i velké požehnutí v jednom.

Bůh je dobrý, je věrný, je plný lásky a odpuštění, je trpělivý! Stojí zato s Ním žít! A stojí zato žít pro Něj!

NEZVYČAJNÉ TRÁVENIE VIANOC

Na farme horúčkovito prebiehajú práce pred príchodom mrazov a okrem toho sa blíži termín, keď by sa mali tri svine oprasiť – porodiť malé prasiatka.

(Ak sa prasa oprasí, prečo sa človek nemôže očlovečiť, žena oženiť a matka omatčiť?

Koniec príspevku pre Sibylu Mislovičovú z Jazykovedného okienka v Slovenskom rozhlase.)

Zverolekár určil termín pôrodu na prelome rokov. Vývoj nového života v tele prasnice trvá tri mesiace, tri týždne a tri dni.

Naplánovali sme si čas tak, že hneď po Vianociach sa maximálne sústredíme na priestor pre matky a malé prasiatka, aby boli ešte lepšie ochránené pred vetrom a zimou. Týždeň pred Vianocami som potreboval byť doma a chystal som sa, ako a čo po vianočných sviatkoch pre naše ošipané urobíme. Lenže 22. decembra večer okolo siedmej volá gazda: „Jedna z prasnic začala rodiť, čím skôr dôjdi, aby nepomreli.“

Všetko som nechal tak, a na druhý deň ráno som bol späť na farme. Aj keď v noci boli prasiatka v teple a gazda urobil provízorne opatrenia, všetky behom dňa pomreli. Aj keď bola stále nádej, že ich aspoň zopár prežije, rozdivočená matka ich miesto kojenia postupne prilahla a niektoré aj zožrala. Smutný večer pred Štedrým dňom. Nasledovali Vianoce – tri dni intenzívnych prác okolo prasnic. Keď som sa zmorený, po nezvyčajných Vianociach vrátil domov a dospával, prišla správa, že druhá sviňa sa oprasila a všetky mladé, okrem jedného, ktoré prilahla, prežili.

Po tejto dobrej správe sa mi ďalej spalo už o poznanie lepšie. Snáď aj tretia ošipaná prinesie život, ktorý prežije.

Vo víre vianočných prianí a aktuálnych biblických textov mi však najvýraznejšie znie:

„Nauč nás počítat naše dni, aby sme získali múdre srdce.“

Je to verš z Žalmu 90, ktorý sa mi po týchto Vianociach prirodzene pripojil k repertoáru vianočných textov. Pretože práve na farme, ale nielen tam, je múdre vedieť počítat dni. Pretože keby som, keby sme lepšie počítali dni, tak...

Život, ale aj smrť malých prasiatok mi prirodzene vylosoval pre rok 2022 tento žalm a najmä verš:

Žalm 90

Modlitba Mojžiša, Božieho muža.

Pane, býval si nám príbytkom z pokolenia na pokolenie.

Skôr ako sa vrchy zrodili, skôr než vznikla zem a svet,

od vekov naveky ty si Boh.

Človeka vraciaš do prachu, hovoríš:

„Vráťte sa, synovia človeka.“

Veď tisíc rokov je v твоjich očiach ako včerajšok,

čo sa pomínul, ako čas nočnej stráže.

Odplavuješ ich, sú ako sen,

ako tráva, čo pučí zrána;

zrána rozkvitá a rastie,

na večer vädne a uschýna.

Od hnevu тvojho hynieme;

desí nás tvoja prchkosť.

Kladieš si naše viny pred seba,

tajnosti do svetla svojej tuare.

Všetky dni naše miznú v твоjom hneve,

roky sa nám končia ako vzdych.

Počet našich rokov býva sedemdesiat,

pri väčšej sile aj osemdesiat;

ich pýchou je len lopota a strasť,

rychlo sa pomínú a my odlietame.

Ako by sa nebál tvojej prchkosti,

kto pozná silu тvojho hnevu?

Nauč nás počítat naše dni,

aby sme získali múdre srdce.

Vrát sa, Hospodin! Dokedy?

Preukáž milosť svojim sluham!

Nasýt nás zrána svojou milosťou,

aby sme každý deň radostne plesali.

Tolko dní nás potešuj, kolkо bolo

dní poníženia a rokov,

počas ktorých nám bolo zle.

Zjav svoje dielo na svojich sluhoch

a na ich synoch svoju veľebu.

Láskavosť Pána, nášho Boha,

nech je nad nami. Upevni dielo našich rúk,

upevni dielo našich rúk.

Nauč nás počítat naše dni,

aby sme získali múdre srdce.

tk



ZA PROTEKTORÁTU

Pro úplnost je nutné zmínit také německý baptistický sbor v Trutnově, který poválečným odsunem německého obyvatelstva, a tím v podstatě vystěhováním všech členů sboru, zcela zanikl. Sbor měl svou vlastní modlitebnu, která propadla konfiskaci jako modlitebna broumovská.

Trutnovský sbor měl také stanici, a sice v Radvanicích-Studénce. Protože zde žili především horníci pracující v tamním uhelném dole „Stachanov“, odsun se jich netýkal, i když byli německé národnosti. Neznáme přesně počet členů, ale víme, že například v roce 1957–1958 tyto bratři a sestry založili „Pěvecký kroužek německých duchovních písní“. Z této informace vyplývá skutečnost, že kázání v této stanici byla i mnoho let po válce a po odsunu německého obyvatelstva ze Sudet vedena v němčině. Až do roku 1967 zde probíhaly bohoslužby v německém jazyce, po tomto roce však i tato stanice zanikla, protože její členové se rozhodli dobrovolně odejít do zahraničí a připojit se k baptistickým sborům v Německu, především v Berlíně, Stuttgartu, Magdeburgu, Hamburku, někteří z nich odešli i do Kanady do Toronta.



Josef Walzel

Součástí Třetí říše se v roce 1938 stal i Jablonec nad Nisou. V tomto městě byl jeden z nejstarších baptistických sborů v Čechách. Misijní práci zde započali manželé Fridrichovi již v roce 1894. V roce 1907 poslal vídeňský sbor – domovský sbor manželů Fridrichových – do Jablonce kazatele Bernarda Peterse. Bratr Peters sloužil v Jablonci sedm let, v době první světové války ovšem musel narukovat jako zdravotní důstojník. Padl v Rusku u města Kovai dne 11. února 1918. Mezi oběma světovými válkami neměli baptisté v Jablonci nad Nisou kazatele, a proto se stali stanicí nejdříve broumovského a později görlitzského sboru. V srpnu roku 1939, tedy v době, kdy Jablonec již patřil k Třetí říši, ukončil studia na Bohosloveckém semináři v Hamburku Reinhold Nischik. Během studií byl poslán o Velikonocích 1939 do Jablonce, aby zde sloužil kázáním. V dopise otci píše o prvním dojmu z Jablonce: „...zde nechci nikdy bydlet“. Ovšem později po seznámení se s členy sboru změnil názor. Po skončení studií byl jmenován kazatelem v Görlitz s misijní péčí o Sudety, a tak ho dne 24. srpna 1939 nacházíme již jako kazatele v Jablonci. V září t. r. píše v dopise svému otci, že se v Jablonci chystá křest čtyř lidí a dva další se na křest ještě připravují. Nebyla to snadná doba pro sbor, protože sbor neměl vhodné prostory pro svá shromáždění, ani byt pro kazatele. Přesto se v listopadu konal znovu křest. Práce utěšeně rostla a sbor měl již sedmdesát pět členů. V listopadu však dostal bratr Nischik vojenský pas a očekával povolávací rozkaz na frontu.



Rudolf Eder

Bratr Nischik psal svému sboru tzv. „sborové dopisy“, které čísloval a pečlivě archivoval. V dopise ze začátku roku 1941 psal: „Na počátku nového roku stojíme jako sbor pod heslem: „Hleďte Pána, a tak budete žít“. Vroucně jsme prosili našeho vyvýšeného Pána církve, ON by mohl tento rok udělat rokem vítězství. ON může skrze svou oběť dát lidem hledajícím spasení věčný život. Prosili jsme s vírou? Stane se nám podle



Walter Hoffmann

naší víry. Proto můžeme v tomto roce od Boha mnoho očekávat, ale musíme být také připraveni učinit mnohé pro Pána.“ Během toho roku musel bratr jablonecký sbor opustit, protože dostal očekávaný povolávací rozkaz a nastoupil na frontu. Domů se vrátil z válečného zajetí až v říjnu 1945. To se ovšem již nemohl vrátit do Jablonce, odešel proto jako kazatel do baptistického sboru v Kolině nad Rýnem a později do Herfordu.

Po odchodu bratra kazatele Reinholda Nischika sloužil sboru v Jablonci až do skončení války laický kazatel bratr Baier. Na konci války měla tato stanice görlitzského sboru šedesát devět členů, ale jejich počet silně vzrostl přistěhováním baptistických rodin z Polska a Volyně. Ale to už je jiné téma.

Od roku 1919 do roku 1938 byla také Podkarpatská Rus jako jedna ze čtyř samosprávných zemí součástí Československa. Proto také můžeme číst v zápise z konference Jednoty, konané ve dnech 13. – 15. srpna 1938 v Pardubicích – poslední předválečné konference – že účastníci byli i zástupci ze sboru Mukačevo, Velká Dobroň a Marmaroši. Mukačevo mělo tehdy dvaadvacet stanic se stočtyřiceti členy, Velká Dobroň třináct stanic a sto členů a Marmaroši sto dvacet členů. V listopadu 1938 po První vídeňské arbitráži byla tato oblast přičleněna k Maďarskému království a po válce v roce 1945 se stala součástí Ruska. Dne 2. listopadu 1938 byla ve vídeňském Belvederu ukončena arbitrážní konference svolaná Hitlerem, která jednala o maďarsko-československé hranici. Oficiálním důvodem jednání bylo „vyřešení postavení polské a maďarské menšiny v Československu“. Jednání vedli ministři zahraničí Německa Joachim von Ribbentrop a Itálie Galeazzo Ciano. Bylo rozhodnuto, že Československo odstoupí určitá území ve prospěch horthyovského Maďarského království, podobně jako byly odstoupeny Sudety nacistickému Německu. Podle rozhodnutí konference muselo Československo odevzdat Maďarskému království jižní část Slovenska a jih Podkarpatské Rusi, kromě jiného i s Mukačevem. Toto území tedy bylo již natrvalo odtrženo od Československa a sbory se do BJCH již nikdy nevrátily.



Franz Winter

Co říci na závěr? I po všech událostech, které přinesla Mnichovská dohoda, okupace republiky v březnu 1939, vytvoření Protektorátu, vystěhování českého obyvatelstva z území přičleněných k Třetí říši nebo útěk před persekucí, vždy si bratři a sestry uvědomovali, že mají jednoho Pána a Spasitele. A také že mají jeden společný úkol – nést evangelium celému světu. I když to nebylo vždy snadné, i když to často vyžadovalo i mnoho odvahy nebo naopak tichosti, mnoho moudrosti i modlitebních zápasů. Možná i proto se heslem první poválečné konference Jednoty, která se konala v srpnu roku 1945 v Rokytnici u Vsetína, stalo slovo Písma „Hleďte nejprve království Boží...“

Slavomila Švehlová

SEN SA PREMENIL NA SKUTOČNOSŤ



Prvé železo na stavbe.

16. IV. 1947.



Br. Kaz. Kešjar pomáha.

18. IV. 1947



Bez akéhokolvek zveličovania by som mohol tento článok začať rozprávko:

KDE BOLO, TAM BOLO... História CHATY KOMENSKÉHO,

jej vznik a existenciu by som mohol zhrnúť takto: **sen sa premenil na skutočnosť.**

Po skončení Druhej svetovej vojny sa konal 2. 11. 1945 vo Vavrišove zjazd mládeže. Mladí sa vybrali do prírody v Západných Tatrách a usadili sa na rozsiahlom voľnom priestranstve pri Račkovej doline. Prežívali radosť z Božej prítomnosti uprostred krásnej prírody, keď zrazu počas pobožnosti zaznela z úst kazateľa Michal Kešjara veta: **PREDSTAVTE SI, ŽE BY NA TOMTO MIESTE STÁLA NAŠA ZOTAVOVŇA, KTORÁ BY SLUŽILA NA MISIJNÉ ÚČELY.** Myšlienka bola prijatá s veľkým potleskom. Samozrejme, potlesk utíchol a zostalo by len pri myšlienke, keby nezvítazila láska k Božiemu dielu, ktorá sa pretavila do konkrétneho skutku. Dalo by sa stavať len tak na vyhladnutom mieste a uskutočniť svoj zámer? Bez vlastníctva pozemku by všetky snahy boli márne. Znie to až neuveriteľne, ako sa vedel náš Boh postarať o to, aby sa mohla táto odvážna vízia cirkvi naplniť.

V dedinke Ondrašová žil s rodinou skromný brat Martin Nahálka, ktorý bol garbiar a živil sa spracovaním kože. Nebol bohatý, ale počas vojny bol veľký dopyt po remeňoch a kapcoch, dokázal to využiť a založil spoločnosť, ktorá prudko expandovala.

Z osamelého živnostníka sa stal úspešný podnikateľ, vybudoval prosperujúcu fabriku, v ktorej zamestnával až 105 ľudí. Hoci doba bola chudobná a žilo sa skromne, predsa v cirkvi nechýbali peniaze aj vďaka takým bratom, ako bol Martin Nahálka. Bratia zakúpili od urbárov pozemok na stavbu zotavovne s rozlohou 156 árov. Potom nastal čas príprav, zháňanie financií, vybavovanie na úradoch, zabezpečovanie materiálu na stavbu a dopravu. S mnohými modlitbami a prosbami o požehnanie sa 11. 9. 1946 začalo stavať. Tu sa prejavila obetavosť bratov podnikateľov, ktorí darovali materiál na stavbu. Nahálkovi drevo, Kováčovi murivo a železo a pridávali sa aj ďalší. To všetko dovážal na stavbu Vladimír Kováč svojím nákladniakom. Za počiatočnou víziou kazateľa vavrišovského zboru, brata Michala Kešjara ako duchovného pastiera, sa objavila armáda ochotných bratov a sestier, ktorí s veľkým nadšením a predovšetkým s láskou naplnili a uskutočňovali

myšlienku o misijnom domove, ktorý mal byť prístupný všetkým. Dobové fotografie nám poskytujú informácie, ako sa vtedy stavalo. Keďže tam nebola ešte elektrina, miešačku poháňal motorový agregát. Stavba napredovala a koncom augusta 1947 na mieste, ktoré bolo ešte pred rokom púste, stála zotavovňa pod strechou. Mnohí návštevníci prechádzajúci okolo sa s úžasom pýtali: **Kto to, prosím vás, postavil?** Odpoveď znela: Láska, ktorá má srdce, hlavu, ruky a nohy. Opäť sa pripravoval zjazd mládeže a rozhodovalo sa o téme a mieste konania. Zvítazila téma, ktorá vtedy dominovala a bola nesmierne aktuálna, bola to LÁSKA.

Ktoré miesto by bolo vhodnejšie než to, ktoré bolo presiaknuté láskou? Stavba bola síce pod strechou, ale múry ešte neomietnuté, no napriek dažďu a snehu tam sálalo teplo lásky. Pamätné je vyhlásenie vtedajšieho predsedu našej jednoty brata Ríčařa, ktorý stál pri jednej čerstvo omietnutej stene a povedal: **„Kdo nevrí, že láska je, at' si sáhne.“**

Prípravy vrcholili, boli postavené stany, v ktorých bolo až 60 postelí. Cez deň sa pracovalo na stavbe a večer boli zhromaždenia. Ukončenie zjazdu bolo vo Vavrišove, kde 40 duší odovzdalo svoj život Pánovi Ježišovi.

Po slávnostnom otvorení zotavovne v roku 1948 prichádza temné obdobie vlády komunizmu, ktoré prinieslo prenasledovanie a represiu pre našich predstaviteľov cirkvi. Proti kazateľom boli vznesené zinscenované obvinenia o protištátnej činnosti a špionáže pre USA, za čo sme vraj mali dostávať podporu zo zahraničia. Bola to pre nich tvrdá skúška viery a vernosti. Ani úspešní podnikatelia neboli žiaduci, a preto im komunisti znárodňovali majetky. Tak to pocítil aj brat Nahálka a Kováč. Znárodňovali im fabriky a za angažovanie sa v cirkvi boli väznení v najťažších podmienkach. Hoci boli neskôr títo bratia rehabilitovaní, psychický nátlak a pobyt v ťažkých väzenských podmienkach na mnohých zanechal trvalé stopy na zdraví. Je ťažko pochopiteľné, ale pravdivé, že štát v zastúpení ONV (okresný národný výbor) nátlakom prinútil našu Radu BJB, aby darovali zotavovňu

**NIE NÁM, HOSPODINE,
NIE NÁM, ALE SVOJMU
MENU DAJ ČESŤ PRE
SVOJU MILOŠŤ, PRE
SVOJU PRAVDU.**

Ž 115,1





autor pohľadnice Kamil Vyskočil.



do správy ONV, ktorá tam zriadila školu v prírode. Vďaka Bohu, že sa príbeh našej zotavovne týmto neskončil. Po nežnej revolúcií dochádza k uplatňovaniu reštitučných práv na zhabané majetky a tu sa začína aj zápas o získanie našej zotavovne späť do majetku BJB. Aj z našich radov zaznievali úvahy: „Načo nám bude zdevastovaná budova, ktorá si vyžaduje veľké investície na opravu a údržbu a nemáme ani peniaze na jej prevádzkovanie.“ Boli však aj zapálení bratia, ktorí sa snažili o prinavrátenie chaty. Neúnavná aktivita brata Milana Dzuriaka z Vavrišova priniesla ovocie. Prokuratúra nakoniec vynesla verdikt: **DAROVACIA ZMLUVA Z ROKU 1948 JE NEPLATNÁ!** História nás učí, že v každej dobe si Boh používa jednotlivcov, ktorí dokázali svojim nadšením a odhodlaním strhnúť k práci aj ďalších. Nebolo to inak ani po získaní zotavovne späť v roku 1993. Nedá sa všetkých vymenovať, na čele stáli bratia a sestry, ktorí takpovediac v jednej ruke s kladivom a v druhej s Písmom burcovali k oživeniu tohto diela otcov. Patrili k nim najmä manželka Dzuriakovci z Vavrišova, Vasil Vološčuk z Klenovca, bratia z Bratislavy – Juraj Hovorka, Vlado Kováč, Vladimír Ira a ďalší a ďalší. Táto nová situácia naštartovala a zmobilizovala našu jednotu k záchrane a obnove zničenej budovy. Úrady mali požiadavky, že keď chceme budovu prevádzkovať, musí spĺňať určité štandardy, ako je čistička odpadových vôd, plynofikácia, nová strecha a i. Mnohí bratia so zápalom zháňali finančné prostriedky aj v zahraničí a tiež zabezpečovali brigádnikov aj z našich radov. Výrazne finančne a brigádnicky pomohli bratia z partnerskej misie z USA. V tejto fáze sa veľmi angažovala nezisková organizácia IN Network Slovakia. Nadšenie z vráteného majetku neskôr vystriedali často až búrlivé diskusie ohľadne stratovej prevádzky chaty. Silnel aj názor, že ju treba predat. Nekompromisné bolo stanovisko brata kazateľa Tomáša Krišku, ktorý prehlásil, že dedičstvo po otcov nemôžeme predat! Napriek veľkému úsiliu sa situácia zdala byť neudržateľnou a tu prichádza IN s návrhom o výpožičke predmetného zariadenia na 25 rokov s prísľubom, že preinvestujú 10 miliónov korún. Tento návrh bol prijatý a časom sa ukázalo, že to bolo veľmi dobré rozhodnutie. IN na čele s bratom Pavlom Šinkom z Lučenca si vytýčili ciele a zahryzli sa do práce. Plánovaná suma na preinvestovanie dodnes dosiahla takmer dvojnásobok. Rekonštrukčné práce sme mohli pozorovať akoby v priamom prenose. Z veľkých spoločných spálni sa budovali izby a apartmány s kompletným vybavením. Postupne sa to dialo na všetkých podlažiach. Zmodernizovaná bola kuchyňa, spoločné sociálne zariadenia, spoločenská a kongresová miestnosť. Toto posunulo využiteľnosť zariadenia výrazne dopredu. Taktiež okolie prešlo mnohými zmenami. Za tým všetkým bolo mnoho organizačného úsilia a fyzickej práce. Manželka Trnavská verne spravujú a prevádzkujú chatu už dve desaťročia. Tešíme sa, že týmto sa aktivita IN nekončí. Chata postupne prechádza celkovou rekonštrukciou, ktorá je finančne veľmi náročná a vyžaduje si ďalšie zdroje. V pláne na najbližšie obdobie je vybudovanie prístavby pre výťah a zateplenie celého objektu. Ak chcete finančne podporiť tieto aktivity, môžete tak urobiť priamo na účet

SK15 5600 0000 0060 1444 0004 v. s. 777.

Na záver by som chcel zdôrazniť, že účelom tohto článku nebolo taxatívne vymenovanie zásluh jednotlivcov a ani chronologické zoradenie jednotlivých fáz stavby a rekonštrukcií, ale vyjadrenie vďaky tým, ktorí stáli pri zrode tohto diela, a tiež vyjadrenie podpory tým, ktorí stoja za týmto príbehom našej zotavovne dnes. Chata Komenského spĺňa štandardy kresťanského rekreačného a konferenčného centra a naplňa priority a ciele, ktoré sú zahrnuté v štatúte:

1. zabezpečiť duchovné vzdelávanie a výchovu,
2. zabezpečiť misijné a sociálne aktivity,
3. rozvíjať kresťanské spoločenstvo,
4. zabezpečiť rekreáciu, ozdravné pobyty pre deti, mládež a rodiny.

V. Malý



KTOVIE, ČI SI NEDOSIAHLA KRÁĽOVSKÚ HODNOSŤ PRÁVE PRE TAKÚ CHVÍĽU, AKO JE TÁTO?

Príbeh Ester je jedným z najznámejších a najinšpirujúcejších v Biblii. Okrem Ester v ňom vystupujú ďalšie ženy: Jednou z nich je kráľovná Vašti, ktorá odmietla poslúchnuť výzvu svojho kráľovského manžela, aby pred jeho opitými priateľmi predvedla svoju krásu. Vašti za svoj vzdor zaplatí vysokú cenu. Vyhnali ju? Prišla o život? Nevieme. Vieme však, že táto udalosť odštartovala sled udalostí, ktoré povedú k príbehu našej hrdinky Ester. Príbehu o tom, ako odvaha a inteligencia jednej ženy zmení smerovanie dvoch národov a privedie k potrestaniu jedného z najhorších zloduchov v biblickom kánone.

Na tretiu ženu v Knihe Ester zväčša zabúdame: je ňou Zereš, Hámánova manželka. Keď v príbehu počujeme jej meno, konflikt je už v plnom prúde – Hámán má plán na vyhladenie všetkých Židov v Perzii. Už druhýkrát videl, ako sa mu Mordochaj odmietol pokloniť, a vracia sa domov k svojej žene plný hnevu z verejného poníženia. Zereš, poslušná manželka, ho utešuje a navrhuje plán: Hámán by mal na verejnom priestranstve postaviť šibenicu vysokú 23 metrov a Mordochaja obesiť, tak aby ho všetci videli.

Neprekvapuje nás, že kresťania, a najmä kresťanské ženy, nachádzajú v Zereš málo toho, s čím by sa mohli stotožniť. Oplatí sa však pozornejšie preskúmať jej charakter. Prečo? Pretože by nám to mohlo osvetliť niektoré naše *slepé* miesta, keď ide o zaobchádzanie s tými, ktorí sú „iní“ ako my, a mohli by sme si uvedomiť, že sa od Zereš v niektorých našich postojoch srdca a mysle možno až tak veľmi nelíšime. (*Slepé miesto* alebo *mŕtvy uhol* predstavuje nebezpečenstvo najmä pre vodičov, spätné zrkadlá totiž nedokážu pokryť všetky miesta v okolí vozidla a môže dôjsť k tragédii, pozn. prekl.)

Skúsme sa na chvíľu vžiť do úlohy Zereš, ženy utláčateľa.

Môže to byť pre nás výzva, ale v porovnaní s väčšinou žien na svete patríme medzi „tých pár šťastných“, tých, ktoré sú obdarené určitou mierou nezávislosti a samostatnosti. Ako využívame svoj vplyv a moc, nech sú akokoľvek obmedzené, aby sme zmenili veci k lepšiemu? Ako využívame svoju slobodu a výsadné postavenie na pomoc iným, ktorí sú menej privilegovaní ako my, namiesto toho, aby sme len posilňovali *status quo*, čiže súčasný stav? A kde je naša viera? Apoštol Pavol v 1 Pt 2, 9 opisuje veriacich v Ježiša ako „... vyvolený ľud, kráľovské kňazstvo, svätý národ“. Ako toto „kráľovské postavenie“ využívame na to, aby sme ľuďom hovorili o Božej láske a o evanjeliu nádeje? Toto sú vážne otázky a myslím si, že stoja za to, aby sme sa nad nimi zamysleli.

Zereš je žena, ktorá patrí k dominantnej etnickej skupine a má veľký záujem podporovať moc svojho manžela. Vďaka nemu má peniaze a postavenie a sama disponuje určitým stupňom moci.

Hámán, jej manžel, zastáva v Ahasvérovej vláde vysoký post a z textu možno usudzovať, že väčšinu svojho života bol pomerne úspešný. Je mocný, bohatý a svoju mužnosť preukázal tým, že splodil desať synov. Darí sa mu dobre, až kým jedného dňa neuvidí Žida Mordochaja, ktorý sa mu odmieta pokloniť, odmieta sa podriaďiť jeho autorite, odmieta uznať jeho dôležitosť a postavenie. To ho rozzúri. Je pobúrený a odíde domov, aby všetko rozpovedal svojej žene. Mordochaj pritom neurobil nič, čím by aktívne urazil Hámána – len sa nepoklonil. To v Hámánovi vyvolalo takú nenávisť, že je pripravený Mordochaja zabiť – a spolu s ním všetkých Židov.

Pozrime sa bližšie na Hámánovo správanie. Kto sú v našom prevažne bielom, pomerne privilegovanom živote tí, od ktorých očakávame, že sa nám – obrazne povedané – „budú klaňať“? Kto sú v našej spoločnosti tí, od ktorých očakávame, že nám budú prejavovať úctu, budú vždy zdvorilí, usmievať, úslužní? Nikdy sa nebudú sťažovať či hnevať. Kto sú tí, od ktorých očakávame, že za nás budú robiť najťažšie a pritom najmenej platené práce? Budú sa starať o našich chorých a starých ľudí? Budú upratovať naše ulice, úrady a školy? Od koho očakávame, že nám bude slúžiť? Ježiš povedal, že prišiel, aby slúžil, a nie aby Mu slúžili.

A kde je v tomto všetkom Zereš? Nie je len spoluvinníčkou, ona svojho muža aktívne podporuje. Ako Hámánova manželka má obrovskú moc. Prostredníctvom manžela, rodením jeho detí a podporovaním jeho kariéry si získava rešpekt a autoritu. Aby si zachovala vlastnú moc, musí sa starať o tú jeho.

A tak predkladá svoj návrh: Pomsti sa Mordochajovi. Ale len popraviť ho je málo. Poprav ho verejne – obes ho na vysokánskej šibenicu. Nechaj jeho telo visieť na verejnom priestranstve štyri dlhé, strašné hodiny. Daj tým ľuďom lekcii – nech vidia, čo sa stane, keď sa odmieta pokloniť.

Máš právo byť nahnevaný, samozrejme, tvoj hnev je odôvodnený, dokonca nevyhnutný, hovorí svojmu mužovi. Tvoj pocit zranenej hrdosti je oprávnený.

A my, voči komu rozduchávame strach, obavy, hnev? Sú to ekonomickí migranti, ktorí riskujú život a zdravie, aby sa dostali do Európy? Sú to tí, ktorí sú iného náboženstva alebo iného vierovyznania? Sú to Rómovia? Sú to bezdomovci, homosexuáli, etnické menšiny? Môžete do zoznamu pridať vlastné kategórie...

A či podobne ako Zereš nie sme aj my dnes v pokušení pracovať na upevňovaní vlastnej inštitucionálnej moci – na udržiavaní status quo tam, kde nám z toho plynú výhody?

Dúfam, že nik z nás by nezašiel tak ďaleko ako Zereš. Jej plán je krutý a brutálny. Ak sa však pozorne pozrieme na text, uvidíme, že nie je sama. Keď sa objaví, sprevádzajú ju všetci Hámánovi priatelia. Nikto z nich nenamieta proti plánu spáchať akt genocídy. Nikto sa nepostaví proti Hámánovi a Zereš. Všetci sú spoluvinníkmi. Len nerozhodajte loď. Zachovajte status quo.

A čo naše komunity? Upozorňujeme na nespravodlivosť, keď ju vidíme, alebo pred ňou zatvárame oči? A čo naše cirkvi? Kto sú tí ľudia, ktorých by sme radšej nevideli v našej modlitebni?

Skúmajme svoje vlastné životy a svoje vlastné rozhodnutia. Podporujeme svoje vlastné záujmy viac ako spravodlivosť a rovnosť? Cítíme sa pohodlne v našich čisto bielych alebo prevažne bielych komunitách a zboroch? Je našim inštinktom chrániť vlastné postavenie, alebo podporovať ľudí, ktorí nie sú ako my, aj keby to bolo na náš úkor? Ako reagujeme na niekoho, kto sa nám odváži postaviť na odpor, na niekoho, kto si trúfa stáť vzpriamene, keď sa všetci ostatní museli skloniť? Mlčíme?

Zvážme znova Mordochajove slová, že ak v tejto chvíli budeme mlčať, úlava a oslobodenie pre všetok Boží ľud, ba pre celý svet, príde z iného miesta. Kto vie, či my, kresťanské ženy, sme nezískali svoje „kráľovské“ postavenie práve pre takúto chvíľu?

Rev. Alexandra Andersonová, príhovor na Konferencii Únie baptistických žien Európy v októbri 2022

SVATÉMU DUCHU ZÁLEŽÍ NA TVÝCH VZTAZÍCH

„A nezarmucujte Ducha svatého Božího, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupení“ (Efezským 4, 30).



V kontextu předcházejících a následujících veršů nás Písmo na tomto místě učí, že pro Boha je velmi důležité naše chování k druhým. Špatné chování k ostatním lidem je jedním ze způsobů, jímž zarmucujeme Ducha svatého.

Někdy máme ve zvyku se svými blízkými jednat způsobem,

kterým jim ubližujeme. Často se to stává, když nám není dobře, jsme unavení, prožíváme těžký den, obdržíme špatné zprávy nebo prožijeme nějaké zklamání. Bůh však chce, abychom se k sobě navzájem chovali dobře za všech okolností, nejen když se na to cítíme.

Kladla jsem si otázku, proč se k manželovi a k dětem chovám špatně, ale k ostatním lidem ne. Duch svatý mi ukázal, že když jsem s lidmi, na něž chci udělat dojem, mám své negativní emoce a postoje pod kontrolou. Když jsem ale s vlastní rodinou, s níž už mám vybudovaný vztah, dovolím si projevat své charakterové vady a duchovní nezralost. Byla jsem přesvědčená, že s tím nemohu nic dělat, a pokud jsem mrzutá nebo nervózní, prostě se nedokážu ovládat. Byla jsem tak frustrovaná, že jsem podle svého názoru prostě musela vybuchnout.

Když jsem si dělala starosti kvůli finančním problémům, situaci v práci nebo nějaké nepodstatné záležitosti doma, vybijela jsem si frustraci na své rodině. Většinu času jsem byla našťavaná a chovala se špatně kvůli něčemu, co jsem sama v sobě neměla vyřešené, a ne kvůli věcem, které se děly okolo mě. Bůh mi ale pomohl čelit pravdě a byla jsem osvobozena.

Vztahy jsou jedním z největších bohatství, a Bůh chce, abychom si jich vážili. Duch svatý ti pomůže zvládnout frustraci. Stačí, když k němu obrátíš, otevřeš srdce a budeš ochoten čelit jakékoli pravdě, kterou ti zjeví. Nevybíjej si svou vnitřní frustraci na ostatních lidech.

Joyce Meyerová

BLAHOPŘÁNÍ BRATRU KAZATELI VLADIMÍRU HEJLOVI K JEHO 80. NAROZENINÁM

Bratr Vladimír Hejl se narodil dne 30. 12. 1942 v Praze. Jeho rodiče Karel a Růžena roz. Kaštánková pocházeli ze starých evangelických rodin. Otec byl z východních Čech a matka z Českomoravské vysočiny. Po 2. světové válce se matka seznámila v zaměstnání s členkou pražského vinohradského sboru BJB, začala pravidelně navštěvovat sborová shromáždění, k nimž přizvala i svého bratra Františka s manželkou. Všichni tři po krátké době uvěřili v Pána Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele a byli pokřtěni kazatelem Cyrilem Burgetem. V roce 1948 zemřel po těžké nemoci Karel Hejl a jeho manželka zůstala s dítětem sama. Malý Vláška vyrůstal prakticky v rodině svého strýčka Františka Kaštánka. Od dětství žil v prostředí vinohradského sboru. Vyučil se nástrojařem a pracoval ve strojírenském podniku. Po vojenské presentační službě nastoupil do stavebního podniku, kde pracoval pod vedením svého strýčka Františka Kaštánka. Později absolvoval stavební průmyslovku. Potom pracoval nejdřív jako dílovedoucí ve stavebnictví a později jako stavbyvedoucí velkých staveb a to až do nástupu do kazatelské služby. Od mládí pracoval velmi intenzivně ve vinohradské mládeži. V roce 1958 byl pokřtěn kazatelem Milošem Šolcem st. V roce 1966 se oženil s Julií Knoblochovou, členkou Jednoty československé v Karlových Varech. Narodily se jim tři děti: Vladimír (1967), Daniela (1974), Martin (1978). V roce 1985 si vzali do pěstounské péče tři sirotky ze Slovenska a v roce 1991 si opět vzali do pěstounské péče tříletého Michala. V roce 1969 se bratr Hejl s manželkou připojili ke skupině mladých členů vinohradského sboru, kteří měli posílit řady členů sboru pankráckého. Tam pro úbytek členů hrozilo, že jim bude Státním úřadem pro věci církevní odňat statut samostatného sboru. V roce 1978 se vrátili zpět do vinohradského sboru. Bratr Vladimír Hejl se vždy se záplem a s plným nasazením zúčastňoval práce nejen v mládeži, ale i jako dospělý v celém sborovém životě. Ve staršovstvech pankráckého i vinohradského sboru pracoval prakticky bez přerušení od roku 1964 do roku 1994. Jeho životním údělem

při práci na Božím díle jsou jeho organizační schopnosti a kvalifikace stavaře. Ve všech čtyřech sborech, kde žil a po roce 1994 působil jako kazatel, ho čekaly náročné úkoly při rekonstrukcích a úpravách sborových budov. Bylo to v letech 1974-76 ve sboru v Praze 4 Na Pankráci, vyčerpávající práce ho čekala na přístavbě modlitebny vinohradského sboru, velké úsilí musel věnovat rekonstrukci sborového domu v Bělé pod Bezdězem, ve sboru v Aši se při rekonstrukci budovy musel potýkat i s řadou finančních problémů a totéž, byť v menší míře, ho čekalo i ve sboru v Pardubicích. Přes značné pracovní úsilí se bratru Hejlovi podařilo v několika letech absolvovat biblické kurzy v rakouském Edelweisu-Heiligenkreuz. Již začátkem 90. let prožil bratr Vladimír Hejl volání svého Pána ke kazatelské službě. V roce 1995 nastoupil do ašského sboru, kde působil do roku 2000, a potom změnil, zejména s ohledem na zdravotní stav synka Michala, svoje působíště a přijal kazatelské místo v Pardubicích. V roce 2003 byl zvolen místopředsedou VV BJB. Počátkem roku 2004 bratr odešel do důchodu. Dne 25. 4. 2004 byl zvolen za kazatele pro pastorační vinohradského sboru.



Vážený a milý bratře kazateli, dovolujeme si poblahopřát Ti k Tvému významnému životnímu jubileu, připojujeme se ke všem gratulantům a přejeme Ti Boží požehnání a zdraví i v dalších letech.

red.

INŠTALÁCIA KAZATEĽA V ZBORE BJB BRATISLAVA-PALISÁDY

V krátkom čase zažíval zbor BJB Palisády už druhýkrát radostnú udalosť inštalácie nového kazateľa. Po inštalácii brata V. Potockého za kazateľa pre Ukrajincov v SR a pre misijnú stanicu Nadija nášho zboru koncom júla, bol 9. októbra slávnostne inštalovaný nový kazateľ zboru brat Peter Šrankota.

Brat Peter absolvoval Katedru evanjelikálnej teológie a misie Pedagogickej fakulty UMB v Banskej Bystrici v roku 2006. Po štúdiu v roku 2007 absolvoval ročný pobyt vo First Baptist Church Richmond vo Virginii, USA a v rokoch 2006 – 2008 tiež kazateľskú a misijnú prax pod vedením bratov M. Píša a P. Fazekasa. V rokoch 2005 – 2008 slúžil v zbere BJB Ružomberok ako junior asistenčný pracovník na poli práce s mládežou, manažér anglických jazykových táborov, koordinátor spolupráce so zborom v Richmonde. V rovnakej pozícii pôsobil v rokoch 2008 – 2011 aj v zbere BJB Radostná správa Nové Zámky. Od roku 2011 získaval pracovné skúsenosti aj na rôznych pracovných pozíciách v mimocirkevnom priestore. Popri práci slúžil výkladom Božieho slova, bol členom staršovstva, vedúcim skupiniek v zbere BJB Nové Zámky. V roku 2022 prijal pozvanie zboru BJB Bratislava-Palisády a zborovým členským zhromaždením bol v júni zvolený za kazateľa zboru. Spolu s manželkou Adkou vychovávajú dve deti: Benjamin (5 rokov), Eli (3 roky).

Slávnosti inštalácie sa zúčastnili aj pozvaní hostia zo zborov BJB Ružomberok, BJB Nové Zámky a BJB Hurbanovo.

K bratovi Petrovi a jeho manželke Adke, ale aj k nám všetkým sa prihovril predseda Rady BJB v SR Benjamin Uhrin, ktorý na základe textu 1Kor 1, 21 – 25 vyzdvihol nevyhnutnosť

centrality kríža Pána Ježiša Krista. Je len jedno evanjelium o ukrižovaní a Kristovi, ktoré však máme zvestovať iným spôsobom Židom (náboženským ľuďom) a iným spôsobom Grékom (nenáboženským ľuďom).

Samotný akt inštalácie uviedol a brata Petra Šrankotu predstavil zástupca západnej oblasti BJB v Rade BJB brat Darko Kraljik. Po slávnostných sľuboch nastupujúceho kazateľa P. Šrankotu



a predsedu staršovstva zboru P. Pribulu bolo vyprosené požehnanie pre jeho život a službu v modlitbách zástupcov zboru a Rady BJB a kazateľa AC M. Tótha, so vzkladaním rúk a pomazaním olejom. Po modlitbách bol predsedom Rady BJB brat Peter Šrankota ustanovený za kazateľa v zbere BJB Bratislava-Palisády. Pri chválach nás viedli bratia a sestry zo zborov BJB Nové Zámky a Hurbanovo a piesňami oslavoval Pána aj spevokol zboru BJB Palisády. Do programu slávnosti prispela básňou aj sestra Šrankotová, mama inštalovaného kazateľa. Brata kazateľa a jeho manželku pozdravil v mene zboru BJB Palisády brat Ján Szóllós. Brat kazateľ P. Šrankota v krátkom príhovore na základe Ž 103, 8 – 13 zdôraznil Božiu otcovskú milosť voči nám a našu potrebu poslúchať Boha, ako dieťa poslúcha rodiča, aj vtedy, keď je to ťažké. Svojím svedectvom sa prihovrila aj manželka brata Kazateľa Adka a nového kazateľa pozdravil aj jeho brat Pavol Šrankota, ktorý odchádza ako misionár na Papuu – Novú Guineu. Slávnosť inštalácie bola zavŕšená spoločným obedom, kde bol čas na rozhovory a zdieľanie. Modlíme sa, aby služba brata kazateľa P. Šrankotu a jeho manželky Adky priniesla požehnanie nielen v zbere BJB Bratislava-Palisády, ale na celom Slovensku a prispela k šíreniu Božieho kráľovstva.

– js –

SPÁSA A RADOSŤ

„Hospodin oznámil svoju spásu, svoju spravodlivosť zjavil pred očami národov... Plesaj Hospodinovi, celá zem!“ (Ž 98, 2 a 4).

Hospodin oznamuje a zjavuje svoju spásu. Odpoveď na oznámenie o spasení je v žalme sprevádzaná nadšením, spevom novej piesne, radostným pokrikovaním, chválospevom, ku ktorému sa pridáva celá zem, more aj rieky. Prečo práve spasenie vyvolalo u autora žalmu, neskôr u Márie, Alžbety a Simeona takú mohutnú ozvenu chvály? Preto, lebo spása je záchrana pred smrťou; je to dar večnosti od Hospodina, dar pre celú zem, pre všetkých ľudí v minulosti, prítomnosti i budúcnosti na celej tvári zeme. Prečo je spasenie také vzácné? Lebo z milosti sme ho dostali od nebeského Otca v Jeho Synovi Pánovi Ježišovi Kristovi. Pripojme sa aj my k tým, ktorí s nadšením ďakujú Bohu za zjavenie spásy.

(Heslá 2022)

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI



S Ježíšem v kuchyni vánoční

Blíží se čas vánoční a v rodinách se začíná péct cukroví. U nás to dělám tak, že si nachystám několik druhů těst a zabalím do potravinářské folie a dám do ledničky. Tak to mám rozdělené a není té práce najednou tolik. Peču zase až jiný den.

Toto období je u nás oblíbené, protože venku je všelijaké počasí a doma je teplo a voňavě útulno. Při práci si říkám, kolik už jsem těch Vánoc mohla prožít? Kolikrát jsem si připomínala příchod Pána Ježíše? Je to moc krásné období roku a nenechme si ho zkazit sháněním dárků, vždyť stačí každému v rodině jenom malá pozornost nebo něco, co zrovna kdo potřebuje.

Nejdůležitější je ta jediná pravda, že Pán Ježíš se narodil. On má narozeniny, ne my, to jsem vždy dětem říkala. Narodil se kvůli nám, abychom mohli být zachráněni a jednou byli s Ním. To je ten „největší dar“ pro nás, lidi.

Je to tak nádherné, že Bůh zvolil příchod Syna tak, jak jsme i my lidé zvyklí. Narození dítěte je to, co nejvíce očekáváme, nejkrásnější je držet v náručí malé miminko. Bůh ze své strany připravil všechno a nyní záleží jenom na nás. Proto se i letošní Vánoce radujme a společně v rodinách děkujme. Pro lidi není nic krásnějšího.

Perníčky na stromeček

50 dkg hladké mouky
20 dkg mletého cukru
3 celá vejce + vejce na potírání
10 dkg Hera na pečení
1 lžíce oleje
3 lžíce medu
1 kávová lžička sody
2-3 lžičky perníkové koření

Rozpustíme med (třeba v mikrovlnce), přidáme Heru a olej s vejci, vše se promíchá a dáme tam potom všechno ostatní. Propracujeme a necháme do druhého dne v ledničce uležet zabalené do potravinářské folie. Druhý den si těsto rozválíme, pomocí podsypáním moukou a také igelitové folie se nám těsto nelepí k válečku, asi na tloušťku 0,5 cm a vykrajujčky tvoříme tvary

perníčků, které si kladu na pečící papír. Pečeme na teplotě 150°C a asi 5–7 minut do zlatova. Po upečení, ještě horké se potírájí rozmíchanými vaječnými bílky a po vychladnutí se mohou i zdobit cukrovou polevou. Perníčky jsou hned měkké a chutné. Na stromeček je pověsím pomocí velké jehly a červené bavlnky. Stromeček krásně perníkově voní.

Slepovaná ořechová kolečka

250g hladké mouky
250g Hera na pečení
250g mletého cukru
250g mletých ořechů
2 žloutky
marmeláda na slepování
čokoládová poleva v sáčku.

Vše se propracuje a vyválíme s pomocí igelitové folie asi do 3 mm tloušťky, vykrojíme formičkami a pečeme na 150°C asi 3–5 min.

Po promazání sušenek marmeládou si v teplé vodě sáček s čokoládovou polevou rozpustíme a potom ustrihneme malinký rožek a stříkáme je tenkým proudem.

Jsou moc dobrá v kombinaci s čokoládovou polevou.

Kokosová kolečka

200g Hera na pečení
250g hladké mouky
120g mletého cukru
1 balíček vanilkového cukru
100g kokosové moučky
rybízová marmeláda na slepování

Vše se propracuje a vyválíme zase pomocí igelitové folie asi do 3 mm tloušťky, vykrojíme formičkami a pečeme na pečícím papíře na 150°C asi 3–5 min. Upečená kolečka si promažeme marmeládou.

Kokosky

Do misky si dáme 3 bílky a 20 dkg cukru + 1 vanilkový cukr. Šleháme až do husté pěny a poznáme to, že nám tato hmota viditelně zbledá, potom je to hotové.

Do pěny přidáme 20 dkg kokosu a jenom zamícháme. Jestli se zdá, že to je ještě tekuté, tak přidáme trošku kokosu.

Tvoříme je malou lžičkou do tvaru kopečků na pečící papír nebo olejem pomazaný plech.

Kokosky se spíše tak trochu suší, proto pečeme na 150°C a když začínají růžovět, tak je vyndáme a necháme dojít na plechu.

Dana Jersáková

ZÁCHRANA PRE KAŽDÉHO?

„Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán“ (Lk 2, 10 – 11).

Anjeli hlásajú vzácnu zvesť. No neprišli ani na kráľovský dvor, ani za rabinmi v synagóge, ale k tým najobyčajnejším ľuďom – pastierom, ktorých práca v tom čase bola zaznávaná. Vojsko nádherných anjelov a malý, bezbranný a uplakáný chlapček. Túto cestu poníženia si vyvolil Všemohúci Boh. Veľmi skromne sa slávili prvé Vianoce – v núdzi, odmietnutí, v pôrodných bolestiach a neskôr aj na úteku. Ale vyvrcholenie vianočného deja je v Božej sláve a pri otvorení nebi. Vianoce sú Božím konkrétnym prehovorením a priblížením sa; sú radostným výkrikom nádeje do tmy sveta. Sú radostou, ale nie pre všetkých – vždy je tu niečo, čo vrhá na radosť tieň. V tom čase sa neradoval napríklad kráľ Herodes.

Uniklo mu to spásnosť: „Dnes sa ti ponúka záchrana!“ To DNES platí aj pre dnešnú dobu, tak nech si ho nedá ujstí nikto z nás.

Áno, k Vianociam patrí radosť, ale v narodení Pána Ježíša je aj prísľub utrpenia. Už tesne po narodení sa prikráda ako tieň. Herodes Veľký nedostal prímene „Veľký“ podľa svojho múdreho panovania, ale podľa hrôz, ktoré napáchal. Usmrtil niekoľkých rodinných príslušníkov a mal na svedomí rozkaz povraždiť v Betleheme všetky deti do dvoch rokov.

O niekoľko rokov neskôr povstali iní, ktorí chceli škodiť Božím vyvoleným a zastaviť hlásanie Božích právd. Mučeník Štefan bol kruto zavraždený a umlčaný pre evanjelium. Ale len zdanlivo, lebo jeho slová dodnes vzbudzujú nádej: „Hľa, vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha“ (Sk 7, 56). Umierajúci Štefan uvidel kúsok z Božej slávy a svojho Pána, ktorý spolu s ním niesol všetko telesné utrpenie a nespravodlivosť. Štefan je svedkom, že Pán Boh zotrie všetky slzy, uzdraví krvácajúce rany aj hlboké jazvy a svojich verných privedie k večným pokladom. Zaslúbil to skrze proroka Jeremiáša: „Áno, obviažem mu rany, vyliečim, uzdravím a odkryjem im poklady pokoja a pravdy“ (Jer 33, 6). Verme tomu a radujme sa!

(Podľa Heslá 2020)

MILÍ ČTENÁŘI ROZSÉVAČE,

zdravíme vás a děkujeme vám za přízeň a věrnost Rozsévače i v této nelehké době, kdy všichni kolem sebe sledujeme zvedající se ceny zboží a služeb. I Redakční radě Rozsévače bylo oznámeno zvýšení ceny za materiál a tisk časopisu. Z tohoto důvodu jsme nuceni upravit cenu Rozsévače na 26 eur/ SR a 650 Kč/ČR/rok. V této ceně je již zahrnuto i poštovné. Věříme, že i v příštím roce zachováte svoji přízeň časopisu, který si Pán Bůh chránil víc než 100 let, provedl ho nelehkými časy a chrání jej do dneška. Jsme za to našemu Pánu velice vděční.

red.

VÁNOCE NA RÁDIU 7

Quo vadis? Zásadní otázka, která zkoumá směr, stojí v záhlaví prosincového vysílání Rádia 7.

Směřování života a rozhodování na nejrůznějších křižovatkách zkoumají například **tematické soboty** – víkendové dopolední vysílání mezi 9:30 a 11:00. 3. 12. se **Lucie Endlicherová** ptá psychologa **Dalimila Staňka** Co je to vlastně gender? * 17. 12. mluví **Kateřina Hodecová** s **Janou Coufalovou** o zpívání jako klíči ke komunikaci mezi generací dospívajících a jejich rodičů.

Pomyslná okénka **adventního kalendáře** naplnil tentokrát dobrotami **Daniel Kvasnička**, kazatel CB v Litomyšli. Pod drobnohled postaví jednotlivé aktéry vánočního příběhu, jak je zaznamenaný na stránkách Bible. (Poslouchajte vždy v 8:00 a krátce po 18. hodině.)

Ve svátečních dnech nechybí v programu setkání s lidmi, kteří mají co říct. Na Štědrý den po 19. hodině mluví **Jakub Lofítek** s **Jiřím Krejčím** o kráčení, Božím vedení i štědrosti. * Jestli je upřímnost nejkratší cestou k Bohu, na to se **Petra Coufala** ptá **Broňa Procházková** 25. 12. * Do pohnutého života **Marie Vrbové** nahlédneme s **Petrem Rausem** 26. 12. po sedmé hodině večerní. * Na sklonku roku je hostem **Lídy Matuškové** marketér **David Dobrovolný** a směr rozhovoru je jasný – jaký marketér je Bůh? * Novoroční setkání **Lucie Endlicherové** se současným vedoucím mezinárodního hnutí Modlitby 24-7 **Brianem Heasleyem** je věnováno útěšným slovům žalmu 46. a výzvě „Be still“.

Jak ve svém životě rozpoznáváte Boží vedení? Ptáme se ve svátečních dnech po 16. hodině a našimi hosty budou **Kristýna Exnerová, Martin Okáč, Jaroslav Pokorný, Matouš Krajník** a **Lenka Pohanková**.

Záznamy **bohoslužeb** patří k vánočním událostem zcela neodmyslitelně. Vždy po deváté dopolední můžete přemýšlet s **Viktorem Balážem** o vánoční radosti (24. 12.), sledovat světlo do tmy jako vánoční dar (25. 12.) – průvodcem nám bude **Jaroslav Pleva**, zkoumat s **Lubomírem Ondráčkem** život mučedníka Štěpána (26. 12.) nebo se nechat inspirovat příběhem o bohatém mládenci, který 31. 12. vykládá **Marek Prošner**. Novoroční bohoslužba se zvoláním Spatřili jsme hvězdu nabídne slova **Bohuslava Wajnara**.

V dopoledním programu po 11. hodině vás budeme brát na (biblická) místa Vánoce, odpoledne po 15. a večer po 21. hodině nechybějí hudební programy, a bude toho dost a dost dalšího.

Další informace hledejte na www.radio7.cz; aktuality nabízí také FB stránky. Vybrané pořady najdete k poslechu také v obvyklých podcastových službách.

ČO BY ROBIL JEŽIŠ?

Vítězstvo nad pokušením

„... *súzenie vedie k vytrvalosti, vytrvalosť k osvedčenosti, osvedčenosť k nádeji. A nádej nezahanbuje...*“ (R 5, 3 – 8)

Boh nikdy nezasľúbil, že od nás odstráni pokušenie, pretože dokonca Kristus podliehal pokušeniu. Biblia vraví: „... ale (máme Veľkňaza), podobne pokúšaného vo všetkom, (ale) bez hriechu“ (Žid 4, 15). Neexistuje žiaden dobrý dôvod, prečo by si mal hľadať spôsob, ako uniknúť, pretože takéto časy skúšok majú blahodarné účinky. Je tu pocit úspechu a sebavedomia, ktorý vyplýva z víťazstva nad pokušením a ktorý k nám iným spôsobom nepríde.

Pokušenie ukazuje, akí sú ľudia naozaj. Nerobí nás kresťanmi či nekresťanmi. Nerobí kresťana silnejším a nespôsobuje objavenie zdrojov sily. Len vtedy môžeš mať úžitok z toho, čo môže byť tragédiou, ak zistíš, že práve v takom čase pokušenia sa pre teba môže stať Kristus reálnejší viac než kedykoľvek predtým a Jeho spása zmyslupnejšia.

Nech si v každom čase pokušenia pripomínam Tvoj príklad, Pane Ježišu.

Billy Graham



OD TIEŇA KU SKUTOČNOSTI

Obrazná reč, ako spôsob vyjadrovania tvorí neoddeliteľnú súčasť biblickej zvesti. Písmo obraznou rečou, akoby „tieňovou technikou“ maluje aj obraz nášho Spasiteľa Ježiša Krista a nás čitateľov vtahuje do tohto majstrovského diela a dáva nám ho zažiť. Predobrazy a obrazy Krista sú napriek svojej kráse len akýmiś tieňom, lebo len Kristus je skutočnosťou; pravdu len naznačovali, lebo len On jediný je Pravda; veci budúce zjavovali len v akomś tieni a šere, lebo len On je Svetlom. Verím, že tiché prostredie tejto „galérie“ pôsobením svätého Ducha zanechá vo vás túžbu po večnom živote v Kristu Ježišovi našom Pánovi.

Kniha (formát A5; 200 strán) popisuje 12 obrazov a 22 predobrazov Ježiša Krista s ohľadom na utrpenie a smrť Ježiša Krista. Cena 5€. Objednávky na: dkrajnik65@gmail.com. Knihu je možné zakúpiť aj na www.teofania.sk



BUDETE MI SVĚDKY

Od prvního do jednadvacátého století platí: Budete mi svědky.

Jste si vědomi, že se po celé 21. století nese z Izraele k nebi modlitba plná touhy, aby mnozí spatřili a poznali Ježíše a uvěřili v Něj jako v Mesiáše? A my vroucně věříme, že Bůh dal a dává Svatého Ducha, aby všechny jeho děti zmocnil ke svědectví o Něm.

V Jeruzalémě. V celém Judsku a v Samařsku. Po celém Izraeli. A až na sám konec země.

Hlavním principem této služby je bezvýhradná oddanost dílu a naději Velkého poslání. Součástí povolání naší komunity mesiánských židů je – stejně jako tomu bylo u původního Mesiášova společenství v prvním století – evangelizace celého světa. A totéž, naši milovaní přátelé, platí pro vás. Naléhavě vás prosíme: přijměte celým srdcem skutečnost, že vás Svatý Duch zmocňuje, abyste skrze svou štědrú a přátelskou službu vydávali svědectví o Mesiáši – ve městě či v obci, kde bydlíte, ve své zemi i v jeho vlastním (pozemském) domově – Izraeli.

Vaše podpora je pro nás hnací silou, která pomáhá šířit Dobrou zprávu zde, v Izraeli. Společně s námi tak zvěstujete Jeho věčnou lásku, milosrdenství a vykopení všem, kteří naslouchají, ať jste odkudkoli!

Jsme Jeho svědky pro celou zemi! Jak ohromující to je!

Prameny: Revive Israel Tikkun Global

ZABUDNI NA SVET

„Zabudni na svoj ľud a na svoj otcovský dom! Keď zatúži kráľ po tvojej kráske, skloň sa pred ním, lebo on ti je pánom“ (Ž 45, 11 – 12).

Tento príkaz sa týka kráľovnej. Uprostred slávy a nádhery sa jej srdce stále drží sveta, v ktorom žila skôr, ako sa s ňou kráľ oženil.

Takéto niečo sa môže stať Božiemu dieťaťu. Nie ty si si vyvolil Ježíša, ale Ježíš si vyvolil teba. Odel ťa rúchom spásy. On je Synom Kráľa a vedie ťa na svadobnú hostinu. Predtým si bol ponížený, teraz si vyvýšený. Predtým si bol nečistý a niesol si špinu hriechu. Teraz si čistý a biely ako sneh. Ako je možné, že sa túžiš vrátiť späť do života hriechu?

Pôsobí to diabol, svet a stará prirodzenosť. Odkedy si sa stal Božím dieťaťom, máš s diablom iný vzťah. Kým si mu patril, nechal ťa na pokoji. Zrejme sa ťa snažil držať v bezpečí ako svojho. Pre neho to bolo vtedy jednoduchšie. Teraz ťa chce dostať späť. Nechce dovoliť Ježíšovi, aby bol tvojím ženichom, nechce, aby cirkev bola Jeho nevestou. Diabol vie, akú moc má svet nad starou prirodzenosťou. Zistil, že mnohí ľudia padli pred ním na kolena, keď ich pokúšal mocou a slávou sveta. Keď predstavuje moc a slávu, žiaria nádherným zvodným svetlom. Keď sa mu nepodarilo získať moc nad Ježíšom, musí ísť ku všetkým, ktorí patria Pánovi. A naozaj pracuje usilovne. Je na cestách vo dne v noci a zriedka si odpočinie. Ty, ktorý si Ježíšovou nevestou: Zabudni na svet! Nevpušť do svojho srdca jeho lesk! Božie slovo ťa učí, že svet smeruje k zániku. Sám to môžeš vidieť: mor a hrdza ničia, zloději sa vlamujú a kradnú a ľudia, ktorých zbožňovali a ctili, končia v zabudnutí. Zabudni na svet, s ktorým sa aj tak čoskoro rozlúčiš. Zameraj sa na Kráľa. Nech tvoje oči spočinú na ňom. Vtedy si v Jeho očiach krásny.

A.N.

PODĚKOVÁNÍ

„Nasledujte Hospodina, svého Boha, bojte sa ho, zachovávejte jeho příkazy, počúvajte jeho hlas, slúžte mu a pridržívajte sa ho!“ (Dt 13, 5)

Vážení a milí čtenáři Rozsévače, milí autoři, dopisovatelé a dárci.

Dovolte, abychom vám poděkovali za vaši práci a dary, které jste posílali během roku 2022, že jste svůj čas i finance věnovali rozšívání Božího Slova. Velice si vážíme vašeho zápalu pro evangelium a věříme, že Boží Slovo nám všem přineslo užitek. Děkuje pracovníkům české redakce Rádía 7 za svědectví. Jsou povzbuzení a inspirací mnoha lidem, kteří vezmou do ruky Rozsévač, ať je to kdekoliv, kam je rozdáváme. Děkuje za svědectví křtěncům, že se s námi podělili o novou svoji zkušenost s Pánem Ježíšem. Každý z vás prožil Pánovo povolání jiným specifickým způsobem, podle Pánova plánu a rozhodnutí. Děkuje našim věrným dopisovatelům. Jsme potěšeni, když vidíme, jak sledujete dopředu témata a posíláte svoje příspěvky s předstihem. Děkuje bratrům kazatelům za odpovědi na naše otázky a ochotu k rozhovorům nebo k sepsání úvodníků k jednotlivým číslům Rozsévače. Vidíme v tom Boží odpověď na modlitby. Po celý rok se Rozsévač věnoval duchovním disciplínám. Poslední z nich je služba. Společně toužíme po službě Hospodinu, společně věrně rozšíváme Boží Slovo, jak nám bylo přikázáno. S bázní před Hospodinem společně sloužíme našemu Pánu. Máme privilegium rozšívání zrna života do půdy lidských srdcí, ať je jakákoliv. Pán si může použít každého člověka a vzbudit v něm nový život, jen On dá vzrůst, pokud chce. Pokračujeme v práci našich předchůdců, kteří za časopis léta bojovali a překonávali různé životní překážky. Je až neuvěřitelné, že ať se dělo cokoli, Rozsévač se dožil více než 100 let. I dnes, musíme ledačes překonat. Prožíváme nelehké časy. Vidíme rostoucí ceny zboží i služeb a to se nevyhýbá ani Rozsévači. Dnes, na tomto místě se přimlouváme za Rozsévač. Ocitl se v situaci, kdy potřebuje modlitební a finanční podporu. Prosíme, pokud máte touhu stát se dárci a podpořit Rozsévač, můžete tak učinit buď pravidelnými příspěvky, nebo jednorázově na účet: IBAN: SK350900000000011489120

Údaje k bankovnímu převodu ze zahraničí pro Rozsévač:

Název účtu: Bratská jednota baptistov v SR

Číslo účtu: IBAN: SK350900000000011489120

SWIFT: GIBASKBX

Název banky: Slovenská Sporiteľna, a.s.

Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská Republika

Pre posielanie peňazí v rámci EÚ stačí IBAN.

Pre posielanie peňazí mimo EÚ je potrebný aj SWIFT.

Děkujeme dárci, který ještě před touto výzvou přispěl na finanční potřeby Rozsévače sumou 2000,- €. Ať Pán požehná dárci a rozmnoží i tento dar.

Nevíme, co nás čeká, ale s vírou a s upřeným zrakem na Pána kráčíme dál spolu s vámi. Počítáme s vámi i v nadcházejícím roce 2023, a pokud Pán dá, budeme moci v rozšívání pokračovat. S díky se na vás obracíme a navzájem se podpíráme na modlitbách. V Boží lásce a v Jeho pokoji vás zdraví Redakční rada Rozsévače s přáním pokojného prožití svátků vánočních a pevného vykročení do nového roku v síle a moudrosti našeho Pána.

**TÉMA ROČNÍKU 2023:
CIRKEV AKO BOŽIA RODINA**

Číslo 1 2023 ... Cirkev ako Božia rodina — sme stvorení pre život v spoločenstve *Uzávierka: 15. 12. 2022*

Číslo 2 2023 ... Cirkev ako Božia rodina, kde spolu naplníme poslanie — *Uzávierka: 15. 1. 2023*

red.

CHUDOBU SI ZVOLÍM

Pavel Kondač

*Keď som mal stúpiť na zem,
paráda nezvábila ma.
Nech ma tam chudoba víta,
stačí mi seno a slama.*

*Volím si biednu maštal,
za lôžko skromné jasle,
kravička mi nadýcha,
keď oheň mi vyhasne.*

*Máriu si Otec zvolil,
nepoškvrnenú Pannu.
V jej živote si počkám,
až mi tie chvíle padnú,*

*že sa mám na svet zrodiť
v dedine Betleheme.
Zvolil som si ju dávno:
stredobod celej Zeme.*

*Len mocný Herodes vládca
umiera snád' od strachu,
že on už náhle stratí
parádu mnohorakú...*

*Mýli sa. Ja netúžim
po jeho tróne, zlate.
Chudobu som si zvolil,
stačí mi na tom svete.*

*

*Ak ma vy ešte ctíte
ako svoj vzor a Pána,
chudobu zvolte si a kríž –
čaká vás moja sláva.*